

VII
A, 34192
g. 15

34192, VII, A, 91

LOVRO ZYAB

Zyab

FOUR STAB

70 1

Pušite otrožizhe k' meni; sakaj tazih je nebesh-
ko kraljestvo. Mat. XIX. 14.

NAÚKŹ

IN LOVRO ZVAB

MOLITVE

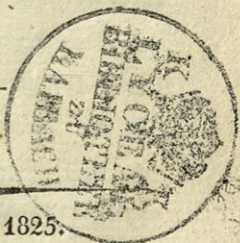
3a

MladóŹt;

zloæil

JANEŹ ZALOKAR,

Spiritval v' Lublanske duhovnanŹe.

V' LUBLANŹ , 1825.

Na prodaj per Janeze KlemenŹe ,
bukvoplatarji.

MARKS
LONDON

MOTT & CO

30

MILBURN

Street

ST. JAMES'S PLACE

London

008278200

977900030=N1

PREDGOVOR.

Pred dvéma létama so bile te bukve-
ne pervęy natisnene, pa je æe uęz
pol léta, kar so powlè, in védno je
opravane po nih. Vam, ktere rade
berete, jih dam spet na dan. Pa 3' no-
veme uęrkame so natisnene, de vam
posehmal ne bo veę tréba besedí vę-
neváte kakor doslé, ampak de vse lahko
takó berete, kakor govoremo. — Æe
zdavne so umne ino uęene moęje no-
veh uęrk æeléle in obétale; ker so
videla, kako teęko se s' stareme kran-
uęena práv piwe in bere. Néktereh be-

sedí njelo né belo mogoče s' stareme
čerkame takó pisate, kakor se izrekó;
postavem: v a s o k o in v a s o k o,
g o s p o d a in g o s p o d a, t è r p e,
itd.; le ugeníte se je moglo, kakó de
naj se te in druge take beséde izre-
kó, beró. 3' noveme čerkame pa se
da vsaka beséda ravno takó pisate, ka-
kor se izrekúje. In tude krajwe, in
toré bol perludne so beséde 3' no-
veme čerkame; naméste z h e f h e n o se
piwe 3 d é q e u e n o, naméste s h i v l j e-
n j e, æ i v l e n e, itd. — Pa sej njelo
malo je novéh, toľako kolekor jih je
tréba, de imá vsak glas svøjo čerkó;
in te nove so, kakor vidate, veqa dél
starem podobne. Zatoreč upam, de jih
bo kmalo vsak lahko bral. V' petih
menútah se, ktere æe brate znate, ob-

lubam, vseh naučetè; in pøtle, ko se jih boste navadale, boste samí spoznale, kolekan loæe je po njih, kakor po stareh brate.

a mladost so te bukvene posebno narejene; veæe dël so v' njih take nauke in take molitve, ktere so bol mladem ludëm potrebne. Pa vander tude odraufenne najdejo v' njih zãse podufenne; posebno nauke in molitve pred spovedjo in pred svetem obhajilam, in po spovede in po svetem obhajile. Sveta mawa je po veæem takó, kakor jo mawnek bere; ñelo malo je opuufenega inã sam ter tje pokrajwanega. Pësme so skore vse ñerkovne pësme, iz latinskega prestavlene; malo jih je na novo gloæenih; in tude druge molitve so veæe dël ñerkvene.

Majhne so serjer te bukvarje, pa
mislam vendar, de je v' nih ob krat-
kem vse, kar pobožen kristjan za vsak
dan sosebno potrebúje. Zatore beríte
in molite v' nih, posebno ví mlade,
ker so nalauj za vas, in molíte tude
záme! —

V' Lublane 1. dan malega serpana 1825.

JÚTRANE MOLÍTVE.

Lube otrone in mladénca! bodete vsele bog ojece in dobre. Molite rade, in preje zjutre se Bogú vsak dan perporoujte, de vas v' svoji svete gnade ohrana. Skleníte per jutrane molítve lepo, pámetno, po bœejih zapovedeh œivíte, in gréha se varavate. Takó boste sreçne, mirne, Bogú in vsem dœbrém ľudém vœeç in perjetne. Kdor pa noue rad molite, nega Bog ne luba, ker tuda on Bogá nè; Bog mu bo svojo mílost odvzel, in ták ÷lovek bo v' vse mnoge ludobíje in pregréhe zavæl.

Ko se zjutre zbudiw, spomne se Bogá, in kmálo vstane in se obléne; potle poklekne in mole, postávem takó:

M O L Í T V E.

V' imene Bogá Oçe†ta, in Si†na,
in svetega† Duha. Amen.

Moj Bog, moj lubezniva in dobrotlave nebœwke Oçe! zahválem te iz vsega serça, de se me dozde, in posebno letó nou takó milostevo varaval.

Spoznam, de od tebe je vse, kar imam: æivlene, zdravje, móu in vse. Ti se me stvaril, me ohranew in varejew; brez tebe ne morem bita. In zato se me stvaril, in me ohranew, de se te vsegamogounega, dobrótlevega, svetega in praviqnega Bogá in Oqeta spoznáte uqím, ine te iz vsega serqa, in iz vse moqí, bol kot vse drugo lubem. Pa nè le stvaril se me, ampak me grewívvega tude od veqnega pogublena po svøjim lubem Sine Jezuse Kristuse odréwil, me gnado gréha varevate se, in sveto æivéte zadobel, me svøjo volo razodel, me po møjih uqenikah bogabojeqnosti in prave sreçe iskate uqíw, in me, qe bom po tvøjih zapovedah na tém svéte æivel, po smerte k' sebe v' nebesa vzete, in veqno zvelíqate obétaw. Poniæno te zahvalam za vse tolekune dobróte, o moj Bog in Gospod!

Æal me je, in se iz serqa kasám, de sem te, o moj Bog! kterekrat razæá-

lil; de nésem zmíre, kakor zapovéw, svojih lubeh staršev in družeh víkveh sluwal in spowteval; de nésem pokoren in príden bil, ampak velíkrat razposajèn in hudøben. Hal me je tude, de sem kedej komu drugemu uklubeval, ga jezíl, powkødeval. Tardno oblubem in sklenem pobolwate se, vsega gréha se várevate; po tvøjim svetem nauke æivéte; pameten, príden in pokoren bite; iz lubèzne do tebe vse, bode tude kaj teækega, rad storíte, in svøjiga bliænega, to je, vsaþnega ũlovéka, ũelo svøje razæalníke in sovraæneke zavolo tebe lubite, ker so vse tvøje stvarí, tvøji otrøþe, naša bratje in naše šestre, in za vse je Jezus Kristus umarl, in vse zapovéw lubite.

Poniæeno te prosem, varaj me dans in vsele v' dušne in telesne nevarnosti, posebno pa v' gréh, o moj Bog! Tebe zrouím in darujem zdé svojo dušo in svøje teló, svøje mis-

la in æele, svøje vesele in tarplene,
in vse kar imám, de vse ouístew in
posvetiw, de se perjetno in vwey sto-
ríw.

Prosem tude za svøje starwe, gos-
podarje, za vse vikwe, in za vse ver-
ne kristjane æive in mertve, bode nam
ysem milostev, svete nebcwke **Ðqe!** —

Prosem tude mater bøæjo, angel-
ne in vse svetníke bøæje, prosíte Bo-
gá za nas **zde** in ob nawe smertne
ura. **Amen.**

(Po dnøve se veukrat Bogá spomne,
in ga lube; posebno pa van misle,
kedar te kèj v' gréh napeluje. Bog
te povsod vide, in bo gréwneke in
vse hudøbne ludí veyno zavérgel in
pogubil.)

MOLÍTV PRED DÉLAM.

Tí nam zapovéw délate, o Bog!
tvøje povele dopolnem, qe zvesto in
prídno délam, kar ma starwe, ale go-
spodár in gospodína in druge vikwe

vkazajo. Iz ljubazne do tebe hočem
priden in zvést bite, in vse svøje
dolænoste, tude teæke in zoparne,
rad in nepregovárjama storíta.

MOLÍTV PO DÉLZ.

Zahválem te, moj Bog! de sem
s'tvøjo pomoujó storil, kar me je bilo
vkazanega. Tebe naj bo to k' qaste,
in moji duæe k' zvelíqanu. Kar mo-
rebite né práv narejenega, ale pa kar
sem per déle grewíl, odpuste me mí-
lostevo; drujikrat, in preqe, ko bo
moqa, hočem poprávite.

MOLÍTV PRED NAÚKAM.

O Bog, stvárnæk vseli raqí, ke se
nam zató úm in pamet dál, de se
uqemo resníqo, tebe, tvøje stvarí, in
vse dóbro in potrébno qedale bol spoz-
navate, prosem, daj me svøjiga sve-
tega Duhá, de mojo slabo pamet raz-
svetlí, nauqite se vsega, kar je tebe k'

qasta, menæ in drúgim k' qasne in
veqne sréqe. Amen.

(Jezus je rastel v' modróste in v'
vsem dobrem pred Bogam in lu-
dém, takó tude ví, lube otrøqe!
Rade se dõbréh reqí uqíte, de boste
sréqne, in Bogú in ludém perjet-
ne. Svõje uqenike zvesto posluwajte,
in jih spowtújte, oní vam dõbro
hoqejo; pregréwnéh naukov hudõb-
näh ludí pa se värejte.)

MOLÍTŤV PO NAÚKŤ.

Poníæno te zahválem, o dobrot-
levæ Bog! de sem se takó lépeh reqí
naúqil. Tí me dáw perloænost, tako
lépeh in dõbréh reqí nauqíte se. Pro-
sam, varej me, de ne bom zató neq
bol prevzetan in owáben, temuq le bol
poníæen in pámeten. Brez poníænosti,
pokórnosti in prídnosti me uqenosti
neq ne pomagajo. Kolekõr veq znám
in véem, toleko bolwe in svetejwe
moram bite.

MOLÍTV NA PAUZE.

Luba Bog! povsod se, in vse ta
 je pričejoče. Tude tukej se, in me
 videw. Za vse, kar délam, me bow
 plačeval. Živíno pastę je zdé moje
 opravílo, v' škodo jo varevate moja
 dolęnost; klete je ne smém, in tude
 na pause neq neumnega ne poučnate.
 Várej me, o Bog! po svoji mílostę,
 in ne perpustę, de ba se te s' kakem
 gréham zameril.

PĚSĚM NA PAUZE.

Tukej le pod mílem Bogam
 Se me sereje veselí ;
 Če sem tude mej nadlógam',
 Míslam : Bog za nas skerbí.
 Bøęja vola je, de pasem,
 In storím, kar me rekó ;
 Le ve dóbremu naj rasem,
 Vse k' zvelíqanu bo tó.

ANGELSKO ČEČENE.

1. Angel je Maríi oznánil, de bo spo-
učla od svetega Duhá.

Čečena Maríja, gnade polna, Go-
spód je s' teboj, ægnana se med æe-
name in æegnan je sad tvøjiga telesa,
Jezus. Sveta Maríja mate bøæja, prøse
za nas gréwneke zdé, in ob nawa
smertne ure. Amen.

2. Maríja Angelu odgovorí: Lej, dékla
Gospodova sem, naj se me zgodi
po tvøjih besédah.

Čečena Maríja itd.

3. In beséda se je vūlovéčila, in je
med name prebivala.

Čečena Marija itd.

(Angelsko čečene se mole zjutre, o
poldne, in zvečer, kedar zvoní.)

PRED JEDJÓ IN PO JÉDZ

mòle takó:

O Bog, naw Φ qe! tí nas æivíw, tí dajew nam, in vsem stvarém æíveæ in hrano, æegnaj nam, te prósemo, to jéd, ktero iz tvøjih dobrotlevèh rók prejmemo, in dàj, de bomo po né zdrave in terdne tvøjo sveto volo na svéte z' veselem dopolnevale. Po Kri-stuse Gospode nawem. Amen.

Ale pa: Φ qe naw, in Ψ eujena Marija.

VEČERNE MOLÍTVE.

Préden grew spát, poklekne in reče:

Svéte vsegamogóqne Bog, nebew-ke Φ qe! qast in hvala te bode vékome. Kakó me je mogoqe te vrédno zahvalite za tolekan prèjjeteh dobrót? Pàq je rés, de za nas práv po oqetovo skerbíw. In ne le æivlene, zdravje, vesele, in druge perjjetne reqí, ampak tude terplene, pomankane, in vse zo-

pernoste in teæáve so nam dobróta,
ker nas perganažo tebe iskate in lu-
bite, in takó veqno zvelíquane zaslu-
æite.

Poseben dar tvoj je tolekan lépeh
opomineván in naúkov k' dóbramu,
ke sam jih dnés od svøjih lubeh star-
wev, uqenikov, ale od družeh bogabo-
jeqah ludí sliwal. Nar veqe sreqa mø-
ja pa je, de sam pravoveren kristján,
de te, o Bog! spoznám in qez vse
lubem.

Ale bojím se vender, de te dnés
nésem bil v' vseh reqéh práv zvest in
vweq. Kakó sam dnés æível? Ale né-
sem svøjiga lubega Bogá in Oqeta kte-
rekrat razæálil?

Spravaj zdé ob kratkem svøjo vést',
kaj se po dnëve grevil ale grevila.
Misle: Ale se Bogá lubil?

Ale nése bil svøjim starwem nepokó-
ren; ale jih nése po nemarnem je-
zil, jim uklubeval? svøjim bratam,

sestram, ale drugim ludém nagajal? Ale nése bil samogláven, nepokójin, poukodlev, togoten, besédan, nezvést, lén in toælev? Ale nése k' hudobnem ludém v' vas hødil? Ale se nése 3' jezíkam pregrévil? Ale nése nekomur ney vzæl? Ale se nése nobenkrat zlegæl? Ale nése bil lakomen, poæréwen? Ale se dnes dolænostíe svøje prídno dopolnil? Ale se dnes tiste gréh kej pobolwal, h' kteremu se æe zdavne nar bol nagnen, in kterega se dozde nar veukrat stóril? Kaj te je nar nevarnewaga, in qesa se moraw nar prej odvadete? —

Takó se spráwaj: pøtle pa v' serije Bogá odpuyena prøse, in reje:

Poníæno te prøsem, lube moj nebecke Ouce! odpuste me vse moje gréhe, ktere sem dans, ale pa tude we prej storil. Mal me je, de sem takó nespameten bil, de sem tebe takó lubeznívega, dobrotlevega in svetega Bogá in Oucea razæalil. Ves drugáæn bom juler, qe doæivím.

Prosem te, luba moj Bog! desz nevréden gréwnék, prosem te poníæno, varej me neqój v' vse duwne in telesne nesreçe, in daj, qe je tebe k'qaste, de jutre zdráv in terden vstá-nem tvoje svete zapovede zvesto dopolnevati.

Sveta Marija mate bœja, vse svet-níke in angelne bœji, prosíte Bogá zame, de usliwæ mœjo molítev, de mene in vsem vernem kristjanam, posebno mœjim starwem in vikwem, mœjim perjatlam in dobrotnekam svœjo sveto mílost dodelí, de nas v' svœji sveti lubœzne ohrane, in de tude vsem vernem duwam veqne mír in pœkoj dá. Po Jezuse Kristuse Gospode nawem. Amen.

Tebe, o Bog! zroyím zdé inæ vsele svœjo duwo in svœje teló. Amen.

(Ŭqe naw. Ŭeçena Marija.)

M O L Í T V E

P E R S V E T Ě M A U Ě .

Nau né svetejšega v' svete katolawke
 ěerkve , in nau imenitnewega od
 svete mawe. Zatore morate vsele ,
 lube otrone in mladence ! z' vso
 poniznostjo , qastjo in bogabojeq-
 nostjo per svete mawe bite. Jezus
 Kristus , Sin boxi , prave Bog in
 Clovek se sam na altarjih per svete
 mawe v' mawnekoveh rokah svoji-
 mu nebcwckemu Oqetu za nas nevida-
 ma daruje , vidama pa ga mawnek ; in
 se hoqe per svetem Obhajile natan-
 ko z' name sklenite. Tolekwna je
 negova lubezen do nas ! —

Sveto mawo je Jezus Kristus per zad-
 ne veqerji postavil , pruden je za nas
 terpel in umerl. Kreh je namreĉ
 vzel v' svoje svete in qastitleve
 roke , ga posvetil , razlomil , in
 svojim uqenĉam dal , rekou : Prej-
 mite in jejte to vse : Zakaj
 to je moje telo , ktero bo za
 vas zdano. Po veqerji vzame tude
 kelh , ga posveti , in svojim uqen-
 ĉam da , rekou : Pite iz nega
 vse : Zakaj to je moja kri ,

novęga in večnega zakona, ktera bo za vas in za nih veliko v' odpuęene gręhov prelita. Takó je sveto mawo postavil, in jim rekel ravno tako délate, kakor je on storil, rekoę: Dé-lajte to v' moj spomín. In takó mawneke délajo we zdé per sve-te mawe.

V' Kristusov spomín darúje tedej sve-ta katolwka ęerkev in mí æno Bogú dár svete mawe: v' spomín namreę Kristusove ljubęne do nas, ke je nawo ęlovęwko natoro nase vzal, in jo s' svøjo bøęjo osebo ale perwono zedínil, in nas takó spet z' Bogam sklenil; ke je nas uęil, za nas terpel in umerl, in nam gnado gręha varevate se, bogaboje-ęe æivéte in večno zveliqane zadobite zaslúeil. Le samo po Kristuse zamoremo odpuęene svøjih gręhov zadobite, sveto æivéte, in zveliqane bite, in po nekomur družem nè. Samí od sebe ne moremo nobenęga zaslúęena iméte brez gnade bøęje, ktero nam je samo Kristus zaslúeil in zadóbil. Tęga, hoęe Kristus, de se per svete mawe spom-

namo, ka prave: **Délajte to v' mojs pomín,**

In če se per svete mawe, negove brezkonune lubezne, negoveh sveteh naukov, negovega britkega terplena in negove grenke smarte æivo spomnemo; če ga za pomoč pobolwate se, sveto æivéte, in v negove lubezne védno ostate, in za vse potrebne gnade poniæno prosemo; če se vse ænim vred Bogú Oçetu iz serÿa darújemo, svojimu bliænemu vse razæalene rade odpustemo, in vsajega ÷lovéka zavolo Bogá zarés lubemo, itd.: bomo tolekwnega darú svete mawe rés deleæne, in velek velek sad in prid po né iméle. Kdor pa le iz naváde, brez æive vere, brez serÿne lubezne do Bogá k' svete mawe hode, in je per né nespodobno; on ne more iæ né nobenega dobíyka iméte, ker Bog pregréwnem serÿam, dokler se noçejo k' Bogu obernite in ga lubite, svéje posveçejóçe gnade ne dá.

Sveta mawa je tedej ravno tiste dár, ktere je bil za nas na kriæe darevan, in se v' ñerkve vsak dan ponavla, in se bo do konÿa svétá, samó 3'

letém razločkam, de je tistokrat Jezus Kristus svojo sveto réwno kríza nas prelíl; dar svete mawe pa je nekerváv dár.

M O L Í T E V

PRED SVETO MAWO.

O Bog! poníæno in z' zaúpanem prídem v' tvojo sveto veæo, in pred tvoj svet altár te molet in qastit, te Jezusa Kristusa, tvojiga lube-ga Sina, in ænim vred sam sebe, in vse, kar imám, v' veqno qast in hvalo darevat.

Mislem se, kakor de be bil zdé per zadne veqerji med negovema uqen-qa, kjer jih je lubeznívo tolaæil, in se nim in nam v' zakramente svetega réwnega telesa v' spomín zapustil; ale pa kakor de be bil na Kalvárii per nem, kjer se je za nas na kriæe dareval. Obojiga spomín obhajamo per svete mawe, in oboje se tukej ponavla. Rekel je namreç: K o l e k o r k r a t h o-

te to dólala, dólajte v' moj spomín. Spomnem se tedej negove neizrečene ljubezne do nas, negovega britkega terplena, in negove grenke, nedolžne smerte, negovih yudejev in naukov, in negovih svetih ob-
 lub; in te, o Bog, poniženo in iz-
 serija zahvalem za vse, mene in vsem
 vernem dodelene dobróte.

Zaupajou v' zaslužene tvøjiga bøæ-
 jiga Sinú, našega odrešeníka in zve-
 ličarja Jezusa Kristusa te zdé poniž-
 no darújem, o Bog, dar svete mawe,
 in vse svøje æele in potrebe, vse
 svøje teæave in svøje terplene, vse
 svøje nagnene in djane, svøjo duwo
 in svøje teló, in vse, kar imám
 de vse posvetíw, de me moje gréhe
 odpustíw, me pobolwaw, me vse po-
 trébnne raqí dodelíw, de me revnega
 in v' mnoge skuwnave in nevárnos-
 te postavljenega ylovéka varajew, in
 po svøji milosti v' večno zvelíqane
 perpeláw.

Kesám se vseh gréhov, in te pohlevno prosem, odpuste me jih. Daj me pomoq pobolwata se; iz serqa æelím.

Prosem te tudi za svøje starwe, gospodarje, vikwe; za svøjo æelahto, za svøje perjátle, dobrótneke, sovraæneke; za vse, ktere so me kedej æalile, ale ktere sem jáz æalil; za vse, ktere so se mojim prøwnam perporoqile; posebno pa tudi za svøje uqenike, spovedníke, duhóvne pastirje, za deæelsko in duhovsko gosposko, in za vse verne kristjane æive in mertve. Daj nam vsem na svéte resníqo spoznate, sveto in bogaboqeqe æivéte, in po tém æivlene veqno zveliqane zádobite. Sklenem svøje æele z' maunekoveme æelame; usliwé nas, o nebecke Oqe, po Jezuse Kristuse svøjim prelubem Sine, ktereга te per svete mawe darújemo, in ktere s' teboj in s' svetem Duham edíne, Bog æiví in kralúje od vékome do vékoms. Amen.

K' ZAČETKU SVETE MAWE.

V' imene Bogá Očē † ta, in Sí † na,
in svetega † Duha. Amen.

3' vso poniženostjo ino skesanem
sernam padem pred te na svoje gréw-
ne koléna, moj stvarnek, moj Bog,
moj odrešenik in zveličar ! in te
molem 3' vseme angele in svetníke,
in pohlevno prosem, ne zaverže me
nevrédnega gréwneka, temuq usmíle se
me: odpúste ma moje gréhe in hu-
dobíje, in daj ma svojo sveto po-
mou, te v' prihodno iz vsega serna
lubite in qastite, in po tvøjih sve-
teh zapovedeh védno æivéte.

Spoznám ine se te spovém, moj
Bog, de sem veliko gréwil, 3' mislejo,
3' besédo, in djanem. Velíkrat sem
tvøje zapovede prelømil, in te silno
razælil, moj Bog in Gospod !

Prosem Maríjo, mater bøæjo, svet-
nike bøæje, in vse bogabojeqe kristja-
ne, prosíte zame nauqega Gospod-Boga.

Čast bode Bogú Očetu, Sinu in svetemu Duhu, kakor je bilo od začetka, zdé in vse véne čase. Amen.

G L O R J A.

(Kedar jo maunek mole.)

Čast bode Bogú na višave, in mír dobrem ludém na zemle. Lube-
mo te, mólemo te, povikújemo te,
hvalamo te za tvojo veliko čast, (ke
se jo nam razodel) Gospod-Bog, ne-
beške kral, Bog, vsegamogóune Oče,
Gospod Jezus Kristus, jagne bœje,
edínorojene Sin Očetov, ke jemlew
gréhe od svetá, usliwe nawe prœvne!
ke sediš na desniče Bogá Očeta, usmí-
le se nas! Ti sam se svet, ti sam
Gospód, ti sam nar vikwe, Jezus Kri-
stus, s' svetem Duham, v' veličastve
Bogá Očeta. Amen.

Bog bodá 3' namá.

MOLÍTV PRED LÍSTAM.

M o l í m o .

O Bog, Dže vseh ludí, posebno dõbréh in bogaboječeh kristjanov, posvete našo dušo in naše teló; uslíwa, kar te zdé mawnék za nas prose, in daj, de védno v' prave vere, v' terdnem upane, in v' svete lubezne æivemo, te s' qistem serham dopádemo, in večno zvelíqane doseæemo. Po Jezuse Kristuse Sine tvõjim Gospode našem, ktere s' teboj in s' svetem Duham æiví in kraluje Bog od vékome do vékome. Amen.

L Í S T.

(Iz bukev modróste, Sírah. III. p.)

Otrõqe! posluwajte oqetove nauke, in takó délajte, de boste sreçne. Zakaj Bog zapové otrõkam oqeta spowtavate, in dá materá oblást qez otrõ-

ke. Kdor Bogá lubè, mole za odpu-
 Ÿene grehov, se jih vareje, in je
 v' vsakdanè molítve uslíwan; in kdor
 svøjo mater spowtúje, se napravla za-
 kláde. Kdor svøjiga oçeta v' çaste
 imá, bo nad svøjimè otrónè vesele
 doæivel, in ko bo molil, bo uslíwan.
 Kdor svøjiga oçeta spowtúje, bo dol-
 go æivel, in kdor oçeta sluwa, raz-
 veselúje mater. Kdor je bogabojeç,
 spowtúje starwe, in jim sluæe, kakor
 svøjim gospodarjem. V' djane, v' be-
 séde in v' vse poterpeælivoste spow-
 túj svøjih oçeta, de nih æegen nad
 te pride, in de do kónçja per tebe
 ostáne. Oçetov æegen otrokam hiwo
 vterde, materna kletev jo podkopá.
 Nekár se ne vesele neçaste svøjih oçe-
 ta; zakaj nih sramøta tebe né çast.
 Çlovéka çast pride iz çastí negóvega
 oçeta, in sinú sramøta je øqe brez
 çastí. Sin, podpiraj svøjih oçeta v'
 njihove staroste, in ne æale jih, dok-
 ler æive. Ne zanaçuj jih per svøji mo-

ye; zakaj usmilene ojetu skazano,
 (per Boga) ne bo pozábleno, in za
 poterplene materne slaboste te bo do-
 bro povérmeno. V' pravíno te bo to
 perwtéto, in v' nadlogah bow (per
 Boga) v' spomíne, in tvøji gréhe se
 bodo stajale, kakor led na solnne. Ka-
 kó malopríden je, kdor svøjiga ojeta
 zapustí, in preklet je od Bogá, kdor
 svøjo mater jezí!

E V A N G E L J.

(Evangele S. Janeza XV. p. 7-10. v.)

Tiste yas je Jezus svøjim učen-
 ñam djal: Če v' mene ostanete, in
 ye møji nauke v' vas ostanejo, prosí-
 te le, kar hojete, uslíwane boste. Ta-
 kó møjiga Ojeta qástate, ako veliko
 sadú obredate, in pokazete, de ste
 møji (prave) učenne. Kakot Oye
 mene lube, takó vas jáz lubem; osta-
 níte v' møji lubezne! Če se po mø-
 jih zapovedah ravnate, ostanete v' møji
 lubezne, kakor se tude jáz po zapovedah

svøjiga Oqeta ravnám, in v' negove
 lubèzne ostanem. To sam vam govó-
 ril, de bo zmire moje vesele v' vas,
 in de bo vave vesele popolnoma.

„Po evangeleskih besédah nam Bog
 odpuste nave gréhe.”

V E R A.

(Kedar jo maunek mole.)

Verejem v' Bogá Oqeta vsegamo-
 gópnega, stvarneka nebes in zemle,
 in v' Jezusa Kristusa Sina negovega
 edinorojèniga, Gospoda navega, ktere
 je spoqet bil od svetega Duhá, rojen
 iz Marije Devine, terpel pod Ponijem
 Pilátam, križan bil, umerl in v' grøb
 položen. Wel pred pekel, tretji dan
 od smerte vstal; v' nebesa wel, in
 sedí na desníne Bogá Oqeta vsegamo-
 gópnega. Od ondod bo perwel sodet
 æive in mertve. Verejem v' svetega
 Duhá, sveto katolevko ikerkev, obqe-
 no svetnikov, odpuyene gréhov, vsta-
 jene æivota, in veqno æivlene. Amen.

D A R E V Á N E.

Prejme, nebŏwke Ouce, vsegamogóune weune Bog! lete nedólæene, qi-
ste darí, ktere te zdé tvoj maunek
darúje, in ktere te ænim vred tuda
mí pravemu, æivemu Bogú, za od-
puuene swøjih gréhov, swøjih zamer
in zaníkernost, in za vse potrebe,
zase, za swøje, za priqejóqe in za
vse verne kristjane æive in mertve
darújemo, de bodo nam ina nim k'
dóbrému in k' weunemu æivlenu.
Amen.

Maunek se po darevane oberne k'
ludstvu, in jim reqe: Molite bratje,
de bo moj in vaw dár Bogú vsega-
mogóunemu wœe in perjeten.

Tí odgovora: Prejme, o Bog!
lete darí iz maunekovah rók k' swøji
weune qaste in hvale, k' prídu na-
wamu in k' prídu vse swøje swete
qerkve. Amen.

THE MOLÍTVE.

Pohlevno prósemo, o Bog, naj te dopadejo leté nedolæene darí krúha ina vína, in ko bodo v' teló ine krí tvøjiga prelubega Sina Jezusa Kristusa sprebernene, dàj, de ga vrédno tukej na altarji qástemo, in se negóvega terplena in negóve smerte delæene v' vsem svøjim æivlene po negoveh sveteh naukeh ravnámo. Po tém istem Sine tvøjim, Gospode našem, ke s' teboj in svetem Dúham edíne Bog æíví in kralúje od vékome do vékome, Amen.

P R E D G O V O R.

O Bog, k' tebe povzdígnemo šzde z' maunekam vred svøje serna, in te poniæeno zahválemo za vse tvøje darí, in za vse, kar se nam storil. Zakaj tréba, dobro in dolænost je, te vsele in povsód hvalo dajate, svete Gospod, vsegamogóune **Ще, веуне**

Bog! Po Kristuse Gospode nauem.
Po kterem angelne povzdigujejo tvoje
velikastvo, te molejo gospostva, se
pred teboj tresejo oblasti, in vseh ne-
bes moji, in zvelikane Serape te v'
en glas veselo petje xenejo, kterem se
tude mi perdruzeite ponixno prosemo,
rekou:

Svet, svet, svet se Bog vseh raji,
Nebó in zemla sta polna tvoje slave!

Hozána na viwáve!

Mválen bode Kristus, od Oqeta k'
nam poslán!

Hozána na viwáve!

SPOMÍN ZA XÍVE.

Ponixno te prosemo, milosteve
nebowke Oqe, po Jezuse Kristuse Si-
ne tvojim, posvete in store se per-
jeten letá nau dar, kterega te za ves-
volno katolewko xerkev darujemo, de
jo po vsem svéte razwiraw in obvare-
jew. Darujemo tude za svojiga pape-
sa I., wkofa I., xesarja I., de jim

svøjiga svøtega Duhá in svøjo sveto pomoq v' nih teækeh opravíleh dodelíw; in za vse pravoverne kristjane, de jih v' prave vere, v' upane, v' luhezne in v' svøji svøte gnade in sluæbe ohraneu.

Prósemo te tude za vse prijéjõe, in za vse, za ktere smo oblubile, ale za ktere smo posebno dolæní molite.

(Tukej imenuj tiste æive, za ktere hoqew posebno sveto mawo Bogú daraváte, starwe, brate, sestre, ælah-to, perjátle, sovráæneke, dobrótneke, uqenike, spovedníke itd.)

PRED POVZDIGZVANEM.

Deleæne prøwne qastitleve devíqe in matere bøæje Maríje, in vseh svetníkov te prósemo, naj te bodo wqe in perjetne letí nawe darove, o Bog! daj nam mírno in bogaboqe æivlene na svøte, veqnemu pogublenu uite, in nebewko vesele doseqe. Po Jezuse Kristuse Gospode nawem. Amen.

K' POVZDIGEVANU.

O usmilene Bog! poniženo poniženo te prošamo, store se vwey in perjeteu naw dár krúha in vína, in daj, de bode zdé v' teló in v' krí tvøjiga prelubega Sina, Gospoda nawega Jezusa Kristusa sprebernen, ke je zveyer pred svøjim terplenem krah vzel v' svøje svete in qastítleve roke, je povzdígnil svøje oqí v' nebó k' tebe Bogú, svøjimu vsagamogóqnemu Oqetu, te zahválil, ga posvetil, razlòmil, in svøjim uqenham dal, rekóy: Prejmíte in jéjte od tega vsa: Zakaj tó je moje teló.

(Tukej se zgodí sprebernene, in Kristus je v' podóbe krúha priqejóy.)

Per povzdigeváne svetega rewnega tela ter kaj na persa, in reje:

Verejem, o Jezus! de se zdé tukej na altarji po bøæji in qlovéwka natorz æív priqejóy, lubem te, mo-

lem te, bode ma revnemu gréwnaku milostev!

Po povzdigeváne svetega réwnega tele-
sa reče :

Ravno takó vzáme tude po večer-
ji kelh v' svoje svete in yastítleve
roké, te spet zahvála, ga posvetí in
svøjim učenjam dá, rekóy: Prejmi-
te in píte iz nega vse: Zakaj
to je kelh moje kerví, novega
in veqnega zakona: skrivnóst
vere, ke bo za vas in za nih ve-
líko prelíta v' odpuyene gré-
hov. — Kolkokrat boste to
délale, v' moj spomín délajte.

(Tukej je Kristus tude po podobe vína
v' kelhe priqejóy.)

Per povzdigeváne svete réwne kerví
terkaj spet na persa, in reče :

O sveta réwna krí, za nas na krí-
æe prelíta, opere nas od vseh našeh
hudobíj!

PO POVZDIGOVANJ.

Spomín terplena, vstajena in vnebohoda Kristusovega obhajamo, in tvoji nezmerne svetosti tvoje darí, o Bog, darújemo, číste, svete, neomádejavane darí, svete kráhi veúnega æivlena, in kelh veúnega zvelíqana: sveto révne teló in krí tvøjiga prelubega Sina našega zvelíqarja Jezusa Kristusa.

Poglej na nas, vsegamogóyne nebevske Oče! z' mílostevame in perjázneme oqmí, in naj pernese predte naš dar tvoj svete angel, in daj, de bomo s' tvojo lubèznejó in z' nebevske mílostjo vse napolnene, kterakole te presveto teló ine krí tvøjiga Sina darújemo. Po tem istem Jezuse Kristuse Gospode našem. Amen.

SPOMÍN ZA MERTVE.

Usmíle se tudá vseh svøjih vernéh slúæabnekov in slúæabnej, které so

pred nama v' večnost wla, ino tvoje
oblíuje gledate upajo. —

(Tukej imenuj mertve, za ktere ho-
weu posebno molite.)

Odpuste in zbríwe, o Bog! le-
tém in vsem vernem mertvem nih
dolge, in dodéle jim večno zvelí-
qane. Po Jezuse Kristuse, Gospode
nawem. Amen.

TUDE NAM GRÉWNĚKAM.

Tude nam gréwnekam, ke imámo
v' tvojo neizmerno mílost zaúpane,
prósemo, odpuste nawe gréhe, in daj,
de prídemo, ne po svojim zasluæene,
temuq po tvojim usmílene, v' druæbo
tvojih apostelnov, marternekov in vseh
svetníkov. Po Jezuse Kristuse, Go-
spode nawem, po kterem nam lete
darí, in vse dóbro védno delíw, nas
posveqújew in oæívlaw; po nem,
ænim in v' nem te bode Bogú Oqetu
vsagamogóqnamu, v' edínosti svetega

Duhá vsa qast in hvala vékome vé-
kome. Amen.

Փ Վ Ե Ն Ա Մ.

Po Kristusovam nauke in povelu
molímo :

Փվե նաւ, kir se v' nebeseh, po-
sveyeno bude tvøje imæ. Pride k' nam
tvøje kralæstvo. Zgøde se tvøja vola,
kakor v' nebeseh, takó na zemle. Daj
nam dens nauw vsakdan kreh. Odpu-
ste nam nauwe dolge, kakor mí odpu-
çamo svøjim dolænikam. In nas ne
pelaj v' skuwnávo, temuq réwe nas
od hudæga. Amen.

Bøæji mír bude vsêle 3' name!

J A G N E B Փ Յ J E.

(Terkaĵ na pærsa rekóuq :)

Jagne bøæje, ke odjemlew grêhe
svetá, usmíle se nas!

Jagne bøæje, ke odjemlew grêhe
svetá! usmíle se nas!

Jagne bøæje, ke odjemlew grêhe
svetá, daj nam mír!

PRED SVETĚM OBHAJÍLAM.

Gospod Jezus Kristus, Sin prave-
ga, veqnega Bogá, ke se po vole svøji-
ga Oqeta s' svøjo smertjo ves svét od
pogublena odkúpil, in ga s' svøjim
svetim Duham oæível in posvetil, ré-
we me po tem svøjim presvetem tele-
se in svøji svete réune kerve od vseh
møjih gréhov, in od vsega húdaga,
in dàj, de védno po tvøjih sveteh za-
povedeh æivím, in de te nekole ne za-
pustím, ke 3' ravno letèm Bógam Oqet-
tam in svetem Duham æivíw in kra-
lújew od vékome do vékome. Amen.

(Če grew med mawo k' svetemu ob-
hajilu, møle we to molítev:)

Obhajilo tvøjiga presvetega telesa,
Jezus Kristus! kterege se jáž nevréden
qløvek predérzem prejeta, ma ne bode
k' sodbè in k' pogublenu, temuq po
tvøjim usmilene in po tvøji lubezne
branílo in zdravílo duwe in telesu,
ke æivíw in kralújew 3' Bógam Oqetam

in svetem Duham od vékome do vékome. Amen.

Nebowke krah bom prejel, in v'bowje ime klihal.

SVETO OBHAJÍLO.

(Maunek deræí v'roke sveto réwne teló, in rege trikrat, kar tude ti za nim reje:)

Gospod, nésem vrédan, de grew pod mojo strého, temuq reje le besédo, in moja duwa bo ozdravlena.

(In ko se maunek obhaja, reje za nim:)

Teló Gospoda nawega Jezusa Kristusa ohrána mojo duwo v'veqno æivlene. Amen.

(Çe mislew k' svetemu obhajilu ite, in qe med mawo obhajajo, pojde zdé. Çe pa ne mislew ite, æele vsaj Kristusa prejeta, in takó se bow duhovno obhájal. Mej tem, ko drúge gredó, ti mola:)

O ljube moj Gospod Jezus Kristus, prava Bog in človek, moj odrešenik in zveličar, kolekurna je tvoja ljubezen do nas, ke nam v' svetém zakramentu sam sebe deliš! Svojo neizrečeno ljubezen hočew namreč takó svojim ljubem vernem pokazate, jih posvečevate, in jim upane date. Verjem, de je vse resniča, kar se učil in zapovedal, vse k' našemu zveličanju in k' naše večne sreče. Rad ba te dens tude jáz z' družem vred prejel, tode moji gréhe, ke se jih we nésem pobolwal, me ne dajo. Pa dáj me gnado zapustite vse moje napake in gréhe, in takó se práv skerbno perpráve, te drujikrat, po tvoji miloste, vředno prejete: vředno namreč, kolekor zamorem, ker popolnoma vředni toleke sreče neke ne bom.

PO SVETÉM OBMAJÍLZ.

Kakó imenitno je kerwansko ljudstvo! Bog je med name in v' nas.

Bøæji tempel smo. Zahvalemo te, o milosteva Gospod, ke se takó globoko poniæaw, de se z' name revnema stvarmi zedinaw. Bode védno per nas, in ne zapuste nas v' naweh revalh in skuwnawah. Daj nam vse, kar potrebujemo za duwo in teló: tvøji otrøne smo, in æelemo bite veqno. Amen.

M' KONQU MAWE.

Dokonqále smo dár svete mawe. Kakor tvøji luba uqenqe per zadna veqerji, o Jezus! takó smo beli tude mí zdé per tvøji svete mize, per tvøjim svetem altarji; ker smo tude mí tvøji uqenqe. Premiwevále smo tvøjo neizreqéno lubezen do nas, tvøje brítke terplene, in tvøjo grenko smert. Poníæno te zahválemo za vse tvøje tolekúne dobróte; æegnaj nas po røke svøjiga mawneka, in daj, de tvoj svet æegen védno per nas ostáne. — Prósemo te, bode nam vse to k' prídu, de poníæno, mírno, krøtko, bogabo-

epe in sveto na tém svéte æivemo ;
 po tém æivlene pa per tebe véyno
 zvelíqane doseæemo. Po tvøjim ne-
 skønqnam zasluæene, Jezus Kristus.
 Tebe gre vékome vsa qast in hvala.
 Amen.

PÉSÉM PÉR SVÉTÈ MAUÈ.

K' zaqetku svéte maue.

I.

Otrøqe tvøji, véyne Bog!

Smo perwle te qastít.

Odréwe nas od vseh nadlóg,

Dàj mílost zadobit'.

Sej øqe lube se vselej,

Perjážno zdé na nas poglej :

Darváli homo qíste dár,

O Bog, zavréqe nas nekár,

Za — vréq' — nekár,

Zavréqe nas nekár.

Zapráv'le smo tvoje darí,
 Kakor zgublene sín;
 Pregrévne délale razí,
 Zgubile tvoj spomín.
 Al Jezus je perwel na svét,
 Pregréhe strup per nas zatrét.
 Bog! stora vrédne teh dobrót,
 In pélah nas na prave pót,
 Na — pra — ve pót,
 Na prave pélah pót.

K' G L O R J I.

(Če jo mašnek mole.)

Vsa uast, ljubézen, hvála
 Bogú bod' védne uas;
 Prejudno je skazála,
 Se nega skerb za nas.
 Iz sérna te pojémo.
 Te mól'mo trojne Bog!
 Vse dobro, kar prejmémo,
 (Je le iz tvøjih rok.) (dvakrat.)

K' EVANGELIUM.

Kristjane posluwajte

Svet' evangelium:

Po neme se ravnajte,

Vam bo razsvétlil um,

Sam Bog nam oznanúje,

Nebewko to modróst;

Napúho ponižúje,

(In pravo da svetóst.) (dvakrat.)

M' KREDO, ALZ VERZ,

(Če jo ma w nek mole.)

I.

Gospód, moj Bog, ponfæno verjem,

Kar ηerkev twøja zapové;

Po uma svøjim ne permerjem,

Kar sumet' ηlòvek tè ne smé.

Zadost je priqa ηerkve twøje,

Častit' uqí en'ga Bogá,

In hvalo trém perwonam pøje,

(Jim vsem enako çast spozná.) dyak.)

2.

Bogá Očeta iné Sina,
 In svetega Duhá častím,
 Ta vera ma serje spomina,
 De védno naj svetó živím.
 Mogóuna Ťže, stvarnek svéta,
 Obvaraj me s' svōjo rokó!
 In ak serje se v' gréh zapléta,
 (Naj tvōja milost blizo bo.) (dvak.)

3.

Bog, verjem, de je Sin tvoj večen,
 Prečudno bil na svét spočet:
 Je peršel, de ne bom nesrečen,
 Natóro mojo náse vzet.
 Včlovéčil Bog se je v' devíne,
 Je živel, terpel, vmeral nam,
 Je vstal; bo sodil po pravíne:
 (Le zdé je usmilén gréšnekam.) (dv.)

4.

De sveta Duh nam kerkev vláda,
 Jo posvečuje in ohrán';
 De milost bōžja daje ráda
 Nam odpustene vsake dán;

De bodo sklénena svetníka
 V' lubezna vékome s' teboj,
 In kar uqe we uqeníka,
 (To verjem, Bog, zvelíqar moj!)(dv.)

K' DAROVANU.

1.

Bog, ná lete daríla,
 De bodo v' tvojo qast,
 De duwa bo dobíla
 Pomóu v' dóbrem rást':
 Lej, krah je iné vino,
 Darítev zdé za gréh,
 Al upane edíno,
 (Se tí v' vseh razqéh.) (dvakrat.)

2.

Bog, vzema to darvane,
 Poníæno pros'mo te,
 In nave glej zdihvane,
 Serót usmílvaj se!
 Darí, ketere dámo,
 Nam tí Gospód delíu:
 Oqeta te imámo,
 (Zvelíqat' nas æeliu.) (dvakrat.)

K' SANKTUSU.

1.

O sveto, večno sveto,

Je tvoje, Bog, ime;

Človeštvo je oteto,

Vesele poj serije!

V' nebeseh in na zemle

Te hvale vse Gospod!

Čeujene tud prejeme

(Od nas, Bog Sabaot!) (dvakr.)

2.

Na kviwko povzdigújmo

3dé verne serija vse;

Ponižno premiwlújmo

Dar večne miloste.

Nebewka trúma pride

Tè Sinu hvalo dat;

Des'ga okó ne vida,

(Ga vera dá spoznát'.) (dvakrat.)

PO POV3DIG2VAN2.

1.

Poglej, o Bog, iz visokósta,
 Poglej ves milostev svoj ľud!
 Lej, dar te dámo vse svetósta,
 Lubezen svojo v' nas obúd'!
 O Jezus! tukej príço tebe
 Zdihújem, me je gréha æal,
 Ta s' tabo tud darújem sebe,
 (Daj Bog, de bom ve teb'ostal.)(dv.)

2.

Dolgóve naše vse tí nosew,
 In nam perpravlaw veqne mír,
 Oqeta védno za nas prosew:
 Dobrót vseh sa, Kristus, vír.
 Lubezen to storí ognena,
 Zasluxit' jo paq némam s' kóm:
 Po tebe gréha móu strupena
 (Zaterta je, de sreçen bom.)(dvakr.)

K' JAGNE BŔÆJE.

Pogledjte bŔæje jagne,
 Kakó za nas merje!
 Kakó zdé glavo nágne,
 Plaquje gréhe vse!
 Pobrisal je dolgóve,
 Zasluæil nam pomóu,
 Pregnal peklà strahóve
 (Na kríæe viszjoq.) (dvakrat.)

DUHÓVNO OBMAJÍLO.

(O Bog, jáz nésem vréden,) (dvakr.)
 Deb' tebe zdé zavæil,
 (Ker sem te gréwnek véden) (dvakr.)
 S' pregréhamæ moril.
 Te v' duhe vsàj prejetæ,
 Iz sérija zdé æelím;
 (Dàj Jezus moj presvetæ,) (dvakr.)
 (De mílost to dobím.) (dvakr.)

M' KONČU SVĚTE MAWE.

Darítvo smo končále ,
 Smo péle yast Bogú :
 (Lubězen smo) spoznále
 Bog, tvøjiga Sinú.
 Po nemu nam dodéle
 Zdé Dye, æegen svoj,
 De bomo prav æivéle ,
 (Iméle mír s' teboj.) (dvakrat.)

MOLÍTŤV PRED PRÍDGO , IN PRED KŤRWANSKŤM NAÚKAM.

Bog, tí nam govoríw po naweh
 pridgarjih in uyenikeh. V' tvøjim ime-
 ne nam oznanújejo tvøje povelá in
 oblube. Zvesto jih hojem posluwate ,
 in takó storíte , kakor me uye.

Napolne , o Bog, vse ñerkvène
 uyenike s' svøjim svetem Duham , de
 nam serqno in nezakrivno povedó , kaj

móramo verévaté in úpate, kaj ljubite in storíte, in kaj opustíte. Razsvétla in zbude s' svojo gnado vse gréšneke, de v' se gredó, in de te ljubijo. Pótérda bogaboječe v' bogaboječnosti, in potolaæe æalostne s' svojo sveto besédo, in dàj vsem spoznate in obqutíte, de srečne so rés, ktere tvøjo besédo posluwajo, jo v' sérne ohranejo, in po né æive. Amen.

MOLÍTV PO PRÍDGË,

IN

PO KËRWANSKËM NAÚKË.

Zahvalem te, ljubeznive' Gospod Bog, iz njélega sernja, de se me svoj svet nauk po svojim mašneke oznánil. Kakó lépe in vesela polne so tvøji nauke! Ne bom jih pozabil, ampak se jih večkrat spomnil, posebej ob yase skušnave in nevarnosti, in bom takó storil, kakor sam ždé podujen. V' dja-

ne moram pokazate, de sem práv vè-
ren kristján. Tistega, v' kterem sem
dans nar bøl zadét, se hočem zdé
s' tvojo sveto pomoujò nar prej pobol-
wate. Dàj, lube Oče, dàj, de me bo
tvoj svet nauk k' pobolwanu møjiga
æivlena, k' mõi qasne in veune sre-
qe. Amen.

S P O V È D.

Jezus Kristus je svete zakramente dal
v' naše posvecene, de smo v' njih
zasluæena negovega in gnade bõæje
deleæna. S' svojim terplenem in s'
svõjo smertjo nam je bõæjo gnado
in pomou zasluæil in zadobil. Per-
veq nam delí odpuyene gréhov in
svõjo posveqjoqo gnado per svetem
kerste, kjer nas v' svõjo sveto ñerkev
vzame, nas svõje otroke, svõje ude,
in svoj æiv tempel storí, de svete
Duh v' nas prebiva, in nam pravíqo
in upane dá do veunega æivlena.
Mí pa mu takrat oblubemo van ve-
revate, po negoveh svetih zapove-
deh zvésto æivéte, ga védno lubite,
napuha in vsah pregréwnah weg sve-

tá se varevate, in van ves čas svojiga življenja upate. Pa Jezus je tudi poznal našo slabost, in vedil, da vse keruženke ne bodo per svojih obljubah ostale, ampak da bo marsiktere po svetem kerstu spet grešil. Jezus, ki želi nas zveličati, ne pogubite, je tedaj we drug zakrament postavil, da v' nem odpujsene svojih gréhov in posvečajóyo gnado spet zadobemó, če smo takó nesrečne, da gnado svetega kersta izgubimo: zakrament namreč svete pokóre je postavil, da v' nem spet bõjjo perjaznost zadobemó, če nam je gréhov navseh rés žal, če se pobolwamo, spovedniku od nerkve postavlenemu, bõjimu naméstneku, ponižno in odkritoserčno spovemo, od tega sveto odvežo prejmemo, in se gréhov svojih spokorimó.

Pet dél gre tedaj k' temu zakramentu.

1) Spravevane vesti. 2) Kes in žalost zavolo gréhov. 3) Sklep pobolwana. 4) Spoved in odveža. 5) Zadosnitev za gréh, ale spokoritv gréha.

1) Pred spravevanem vestí prošè Boga za razsvetlene svoje pámete, da

se gréhov svojih prav spravaw. Bode ponižen, ne pa v' se zalublen.

- 2) Per spravevana ne bode preveč bojeu in obuplev; pa tude ne prešeran. Sej je Bog, serher pravičen, pa tude naw neskönuno dobrotlev Ŭue. Sprawúj se uež bœæje in herkvene zapovede, uež devet ptujih gréhov, uež west gréhov zoper svetega Duhá, itd. Sprawaj se prej veqeh, pøtle maleh, in tude wtevila, de bow védel spovedníku povédate, ue se kak veleš gréh veqkrat, ale tude male gréh iz navade storil, ale nè. Sprawevate pa se moraw veq uasa, ne le cno uro pred spovedajo.
- 3) Ko se vseli gréhov zvestó spravaw, obude v' serhe kes ale grevengo. Pa né zadøste le z' jezíkam se kesáte, v' serhe se moraw, in terdno sklenu neq veq ne grawite. Popolnoma kes je, ue te je zato æal, ker se Bogá, nar veq dobroto, in vse lubezne in hvale vrédno lepøto razæalil; nepopolnoma pa, ue tude zató, de se grewe nebesa zgubil, pekeli in takó od Bogá in od negove svete lubezne veqno loqen bite zasluxil. Kesate se le zató, de se, postavem, zavolo

gréha per ludéh v' sramoto perwel ,
in uasno nesrečo terpel , neq ne
velá. — Poprave tude svøjo z' gré-
ham storjeno wkodo , kakor hitro ta
je moqe.

4) Per spoveda misle , de se ne le
u lovéku , ampak tude Bogú spo-
vedújete. Ne zakrívaj neq , in ne iz-
govarjaj se. Bogú ne morete neq
utajite. Poníxaj se pred Bogam.
Odkre vse svøje dušne ráne , de
bow ozdráven. Tisteh pa ne ime-
núj , s' kterema se grevil.

5) Pokóro od spovednika dano rad
nase vzeme , in jo zvesto opravæ ; ka-
zen je , in zdravilo gréha. Bolnik
se , prejme rad zdravilo , de ozdra-
vete. Pobolwaj se , varaj se gréha
in perloænost , premagúj svøje nag-
nene in poæelene. Møde veqkrat
k' spovede , in le iz lubézne do Bo-
gá , ne pa zato , de be te ludje vi-
dele ; sejer be bil hinávanj. Váraj
se hinávstva !

M O L Í T E V

PRED SPRAUŽVÁNEM VĚSTÍ.

Per svetem kerste sam bil od vseh gréhov očiujen, in sem se jih zvestó varevate, in tebe, o moj Bog, védno z' bogabojejem in svetem æivlenem sluxite oblubil: ale oh, grewil sam spet pøtle, nésam ostal per svøji oblube, grewil sem, lube nebøwke **Wye!** ne le enkrat, ampak veukrat, ne le iz slaboste, ampak tude iz zanikarnoste, iz hudobíje in nalauy; ne le po zadoblenem nedolænostæ per svetem kerste, ampak tude po zadoblenam odpuyena v' zakramente svete pokóre. **Æe** veukrat sem morebitæ po spovædeh v' ravnostistæ, ale pa v' drug gréh padel. O kakó slab, kakó nestanoviten, sam!

Pa tí, ke se milostev in dobrotlev, me vendar we ne zavéræew, ampak me iuyew in kliyew, kakor zgubleno ovnyo: in ye se k' tebe vernem, me spet per-

jázno sprejameu , kakor zgublenega sí-
nú ; ko mislam v' pregréhah vtonite ,
me roko podáw , me æelíw oteta. K' po-
kore nas vabew , in nam pobolwanem
in spokorjenem hoqew po Jezuse Kri-
stuse svøjim prelubem Sine nawe gré-
he spet odpustite.

O Jezus Kristus , Sin høæji ! iz
lubézne do nas se terpel in umerl , in
nam odpuyene naweh gréhov zaslu-
xil. Svete zakramente se postavil , de
v' njih svøje serha oqiuyjemo in po-
sveuyjemo — zakrament svete pokore ,
de nas , qe se pobolwamo , tvøji maw-
neke v' tvøjim imene od gréhov naweh
odvezujejo. To oblast se dal svøjim
uqenham , in po nih vsem mawnekam ,
rekóy : Kakor je mene moj O qe
poslal , takó vas jáz powlem.
Pøtle se vane dihnil , in jim djal :
Prejmíte svetega Duhá , ko-
mur boste gréhe odpustile ,
nemu so odpuyene , in komur
h boste zaderæale , nemu so

zaderžana. Takó se, o Bog! očitno pokazal, de rés nouew smerte gréwnaka, temuq de se spokorí in æiví, qe je ravno prej hudøben bil in nehvalæen. Zahvalam te, dobrotlave Gospód, za tolekwno milost, ktero se nam perpravil.

Prosem te, Duh bøæji, razsvétle zdé moj um, de svøje gréhe práv spoznám, in se jih qisto spráwam in spomnem, de vrédno spoved storím, se pobolwam, in takó odpuyene doseæem. Po Kristuse Gospóde nawem. Amen.

(Zdé spravúj svøjo vést, kaj se od zadne spovede grewil. Če pa we nése bil per spovede, misle svøje gréhe od tistega qasa, kar se k' pámete perwel; postávam, kaj se grewil ale grewila v' misleh, v' besédan, ale v' djane; zoper bøæje ale ñerkvene zapovede, itd.)

SPRAUŽVÁNE VĚSTÍ.

Ale se v' Bogá terdno věreval, van vsele zaúpal, in ga bol kot vse drugo lubil? Ale se negovo besédo rad posluwal, in jo v' qaste imel? Ale se rad mólil, zjutre, zvečer, pred jedjó, po jéde? Ale nése bil per molitve neskerbno razmiwlen in razgublen? Ale se nése nekole Bogá srameval, postavem vpričo družeh križea storite, poklekníte in molite? Ale nése nekole qez Bogá godernal, postavem, per gardem vremena, ale v' kakem terplena? Ale nése vráæ, postavem, ťoparnije věreval? Ale nése bil prevzetan, napuhnen in owáben, in zavol qesa? Komú se se raji zameril, qlovéku, ale Bogú? Ale se pokóro rad délal? Ale nése kterekrat zató grawíl, ker je Bog milostev? Ale pa, nése kterekrat rekel, de tvøji gréhe so veqe, kakor de ba jih Bog mogel odpustite? —

Ale se bøæje ime vsele s' qastjó ime neval? Ale se nése nekole rotíl, svøje beséde z' Bogam terdil, persegal, se zaklel, per svøji duwe, itd.; morebite ťelo v' lææéh? Ale se bøæje re-

úí, ňerkev bŏæjo, svete zakramente, svetníke bŏæje, maŏneke spowteval? Ale se oblube kterekrat brez spovedníkovoga sveta délal, pŏtle jih pa morebite prelŏmil? —

Ale se bil ob nedéleh in zapovédaneh praznekeh per svete maŏe, prídge, kerŏanskem nauke? kakó? in ŏe nè, zakaj nè? Ale nése v' ňerkve koga pohujval? Ale nése ob nedéleh in zapovédaneh praznekeh brez potrebe in brez dovolena vikŏeh, namreŏ duhovneŏ pastirjev, délal? Ale nése lete dní prazno postŏpal, s' hudoŏneme pajdáŏe hŏdil, pregrŏŏno æivel, namésto de be bol pámeten in bogabojev bil? —

Ale se lubil, spowteval, slúwal svŏje starŏe, gospodárje in víkŏe? Ale jim nése vklubeval, jih jezil, jim nazáj jezílal, jih zaneŏeval? Ale nése nih slabost in gréhov drujim pravil, jih takó raznáwal, opravlal, jim ŏkodeval? Ale se zane mŏlil, in ŏe so beli bolni, ale stáre in nadloæne, jim rad strégel? Ale se jih nése nekole srameval? Ale se stare ludí spowteval? —

Ale se svøjo jezo in togoto vsele preñ
 premagevål? Ale se svøjiga bliænega,
 tude svøje sovræneke lubil, zane
 molil; tistem, ke so te razæalila, pre-
 ñe iz serña rad odpustil, in se æni-
 me språvil? Ale jila nése sovræil in
 zanegevål, preklinal, jim hudega æ-
 lil in za húdo húdo povragevål? Ale
 nése z'poæréwnostjo v'jéde in pejá-
 ñe Bogá æalil; in svøjimu zdravju
 wkodevål? Ale se nése nekole nalau,
 ale brez potrebe, v' velike, morebite
 ñelo v' smertne nevárnoste podål?
 Ale se nése zavolo kañeh zopernost
 in teæáv smerte æelil? Ale se v' bo-
 lézne zdravnike slúwal, in zdraví-
 la rad zavolo Bogá v'se jemål? Ale
 nése nekomur k' bolézni ale ñelo
 k' smerte pomágal, ñe se ga postá-
 vem v' nevarnost zapelal, ga preveñ
 jezil, itd.? Ale nése nekogar tepel,
 ale neusmileno ænjim ravnál? Ale se
 pomágal svøjimu bliænemu, kedars
 mógel? Ale nése nekomur na dau
 wkodeval, ñe se ga postávem napu-
 ñeh reví uñil, ga v' pomóte, v' gréh
 zapelal, in pohújwal? —

Ale nése nevísteh, gerdeh, nesrámneh
 reví rad míslil, govóril, pél, poslu-
 wal, gledal, délal? s'kom? Ale se

nése nesramno nosil, oblačil in slajil? Ale nése v' pregrévne družbe in kraje rad hōdil? Kakó se se na páwe, domá, po dnevs, po noče zaderžal? —

Ale nése bil nekole svojemu bližnemu nevojlev, in zavol česa? Ale nése nekomur kake ukode storil, domá, na páwe, itd.? Ale nése kaj posile, ale skrevčej vzel, ukrádil? Kaj, koleko, kjé, komú? Ale nése koga golefal? za koleko? Ale se plačal, kar se bil dolžan? Ale nése kakvne túje reči skrel, in dolgo skrite imel? Ale nése najdenih reči zase obderžal, prodál, zaménil, ale pa kúpil; tistemu pa né nazaj dál, čigar je? Ale nése tujiga blagá želal? Ale nése kogá učil kraste, golefate? —

Ale se vsele rasniho govoril? Ale nése nalauč, vede, ale pa iz naglosti, v' veljnih ali v' majhnih rečeh legál? Ale nése nekogar po nedolžnem zatóžil, kravično sodil, obdolžil, raznáwal, oprávlal? v' čim? Ale nése drugim perdevkov dajál, jim dobro ime odvzel, jih vpríčo družeh brez potrebe v' sramoto perprávil? Ale nése drugim reči očital,

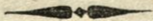
ktereh néso storila, ale ktereh vsaj ne véw, ye so jih, ale nè? —

Ale nése æival nálaw, iz jeze, iz kratkega yasa, brez potrebe, múqil, moril? —

Ale nése pøsta nalaw prelømil, pøstne dni, ale v' petkeh in sobøteh, brez potrebe in brez perpuçena vikøeh, namrey svøjih duhòvneh pastírjev, mesó jédel? —

Ale se dolænoste svojiga stanú rad, iz ljubèzne do Bogá, in zvestó dopolnil? Ale nése lén in zaníkern bil per déle? Ale nése bil nepokójin in razposajèn? Ale se rad plesal in norçeval? —

(Téh in druzeh reyí se zvestó spráwaj, in premísla tude wtevílo, poséбно veçeh in smertneh gréhov, kolekrat se postavem, v' tédne, mesye, ye se iz naváde, ale nè, gréh délal? in druge okolewne gréha, postavem, kjé, zakaj, vpriço koga se grawil? kogá pohujwal? morebite ne-lo nedolæne otrøke? ye se védel ale nè, de je to ale to gréh? itd.)

KŔS, IN SKLEP POBOLUANA.

Mój Bog in Gospod, sveta nebeŭ-ke Duce! lej kolekrat sem tvøje zapovæ-
 da prelømil, in te razæalil, kolekrat
 te nehvaleæen bil!! æal, iz sérnja
 æal so me vse moji gréhe, kar jih vé-
 m in ne vé m, kar jih spoznam in nè;
 stúdem jih in sovráæem vse, in zdé
 tardno oblúbem in sklenem v' prihód-
 no zarés pobolwate se; perløænoste,
 ludøbne tovarŭije, in slabe in pre-
 gréŭne navade prenje popolnoma zapu-
 stite. Neq veq ne bom ták; prenje od
 zdé hojem ves drugáæn bite. Prenje,
 we to uro se hojem s' tvøjo sveto po-
 moujò pobolwate, storjeno wkodo, ka-
 kor hitro bo moqe, vso popravate, in
 te zvestò lubite, o moj Bog! O ne-
 sreçne, gerde in ostudne gréh! kaj me
 pomága? Vést me teæí, in strah déla.
 Ti pa, moj Bog! me zgubleno ovno
 iŭew in kliqew, kakor dober pa-

stír, in ne æeliw møjiga pogublena. Ti véw zame, o Bog! ti wtejew vse møje støpne, tebe je vse møje serne odkrito. Zaston prave gréwnek: » Bog »me ne vide, in kakó bo on vse vé- »dil? Oh bedáke, razumate se kadàj, »in ne bodate nespámetne. Ale stvar- »nek očesa ne bo vidíl? in dajáveŋ »uma ne bo spoznal? » Ne morew se negovemu očesu skrite, ne negove rø- ke uite. Zgrabil bo gréwneka zvijáŋa in pokonqál, prej kot se bo svést. Mene pa, Bog, svøjiga, dese nezvéstega in neprídnega otroka, nekár, nekár ne zavérze, ampak svøjo sveto gnado me dàj, de se resníyno pobolwam, ker brez tvøje pomoqe ne zamorem dru- zega, kakor gréhe in dolge se na gla- vo nakopavate. Pogubil, veqno pogu- bil me bow, qe bom pregréwno wivel. Odpuste me vse møje gréhe in hudo- bíje, in várej me, de te v' prihod- no nekóle veq ne razkašem. Upam to od tebe, o milostave Bog. Po

Jezuse Kristuse Sine tvojim, Gospode
 našem, ka s' teboj, in s' svetem Duham
 živi in kraluje Bog od vékome do vé-
 kome. Amen.

P a r s p o v e d a .

Ždé pojde poniženo in s' skesanem ser-
 nam k' spovedniče, in ko na ver-
 sto pride, poklekne pred spoved-
 níka in reče:

Prosem, duhovne oče! za žegen
 bžaji, de se svojih gréhov práv in
 žvésto spovém.

Spovém se Bogú vsagamogóu nemu,
 matere bžaji Marii Devíne, vsem svet-
 níkam in svetnínam bžajim, in Nim,
 naméstnek bžaji! kar sam grešil (ale
 grešila) od zadne spoveda, ka je bila
 — (Te povej, kadaj se bil zad-
 neq par spoveda) ž' misleme,
 ž' besédame, s' poželennem in dja-
 nem, in zamudo dobreh dél. —

(Ždé prave svoje gréhe počáse in raz-
 ložno, in nobenega ne zamolče,

saher ba spoved nau ne velala. Po
 kaj grew k' spovede? — Ale zamor-
 rew Bogá golefata, ale mu kaj zakri-
 te in utajite? Tude ne zgovárjaj se,
 ampak takó povej, kakor se storil.
 Spoznate svøje gréhe je lepó, sto-
 rite jih né lepó. Sej je spovedník
 tude gréven ùlòvek. Bolwe je pred
 spovedníkam vsega se odkritoseryno
 obtòzite, kakor od Bogá preklét bi-
 te. Spovédate se enkrat moraw vse-
 ga, ùe hoqew odpuyene svøjih gré-
 hov in vsyno zveliyane zadobite,
 zakaj ne rajwe prene? Kakó lahko
 serne imá, kdor se ùisto spové;
 kakó teško pa, kdor kaj nalauj zamol-
 úí, in zraven we nov velek gréh na-
 redí, ùe tude svete zakramente prej-
 me.)

Spovæd sklenæ takó:

Letí in vse møji gréhe, ke jifu
 vém, in nè, so me iz serija`æal, 'kér
 sem ænime Bogá, svøjo nar veqz do-
 broto razæalil. Terdno sklenem s'tvø-
 jo sveto gnado, o Bog! pobolwate se,
 in za svøje gréhe, kolekor bom mo-
 gel, pokóro storíte, z' zaupanom nè

v' svøje, ampak v' Kristusovo zasluæe-
me. Daj me Bog pomóu, letó møjo
oblubo spólnite. Po Jezuse Kristusæ
Gospode nauem. Amen.

3dè pa prosèm, duhóvne øqe! za od-
vezo svøjih gréhov, øe sem je vré-
den, in za potrébno pokóro.

(3dè lepó, poniæno posluwaj, kar te
bodo spovedník rekle, in vse rad in
zvestó stori. In øe te odvezo dajo,
misle taqas, in zahvále Kristusa, ke
je nam s' svøjim terplenem in s' svø-
jo smertjo odpuyene gréhov zaslu-
æil, in maunekam oblást dál, nam
gréhe odpuyate.)

MOLÍTV PO SPOVĚDĚ,

øe odvezo zadobíw.

O svete svete nebøwke øqe, kakó
milostev se nam! Lej, kakor zgublena
sin sem bil tvøje darí zaprávil, in
v' svøji revuyene sem se k' tebe vernil,
Ti pa se me práv po øqetovo sprejel,

in me vse moje gréhe in hudobíje odpustil, me v' kerve svojiga prelubega Sina Jezusa Kristusa omil. O kakó lahko je zdé moje seríje! kakó vesel sem, de se smém spet tvøjiga otroka imeneváte! Nikdar te veq ne zapustím, nikdar te nočem veq razæalite, ampak zvést in slušev bom, dokler bom æivel. Rés je, sam qutem in spoznám, kar v' svetim pisme govoriw, de nočem pogublena gréwneka, ampak de se spreoberne in æiví. Hal me je popolnoma, de sem doslé takó nes-pámeten bil, de sem tebe takó lubez-nívaga in dobrotlevaga Bogá in Oqeta zapustil, de sem po svojim napqnem poæelene in nagnene ravnál, in nésem máral ne za tvøje æugane, ne za tvøje oblube, in nésem spoutevál tvøjih povel in zapóved. Kam be perwel, ako be me v' gréhe smert pokonqála? Kjé, oh kjé be bil zdé, ako be me bil preqe po storjenem prævem vel-ujem gréhe iz svatà vzél? — Oh, ne-

kole veų takó! Nekóla veų ne bom te-
ga storil. —

Zahvalem te, kolekor morem, za
tvøje usmilene, o Bog! in poniženo
prosem, varej me v' prihódno, de v' no-
ben gréh veų ne pervolem, in v' nobe-
naga ne pádem; in de se posebno ti-
stega nar bol zdé varejem, ktere ma je
bol neváren, in k' kteremu sem iz na-
váde bol nagnen. Prosem te, o Bog,
moj svete, nebeųke Ouce, prosem te
pohlevno, bude me revnemu, v' mno-
ge nevarnosti in skuwnave postavlen-
mu ųlovéku védno milostav; po Jezu-
se Kristuse tvøjim lubam Sine, Go-
spode nauem. Amen.

MOLÍTV PO SPOVĚDĚ,

uč odveze nežadobíu.

Oh! oh! — Kaj bo z' manoj, ka
se ne pobolwam? — Oh, pravíqne in
svete Bog! we sem v' gréhéh, néso

me we odpúyenz. We sam tvoj so-
vráenk; némau we dopadena nad ma-
noj, kér sam we premalo se pobolwal
in pokóre storil. Moje serne je we
pregréwno, we preveq na svét naveza-
no, in Bogá we práv ne lubem. Za-
tore po praviqe takó z' menoq ravnáu.
Poniæno se podveræem té wibe, qa-
stím in molem tvøjo sveto rokó, ke
me ne obdarúje we z' milostjo, dokler
te iz serna, in bol kot sam sebe, in
bol kot vseh družeh reqi ne lubem.
Vém, vém, de me ne gre we toleka
sreqa in dobrota, kolekorwna tvøjim
pobolwanem, spokorjenem, prídnem
in zvéstem otrøkam. Vém, de je tvø-
je povele in tvøja zapoved tó, kar
spovedník, tvoj zvést in praviqen na-
méstnek déla. Sej se dal maunekam
oblast, ne le odpúyate, ampak tude
zaderæevate gréhe; in perve qase kar-
wanstva so mogle gréwnke we veqe
pokóro délate, in so beli vqase dolgo
od sveteh zakramentov loqenz, dokler

se néso namreč popolnoma pobolwale, in zadoste spokorile. Tvoja sveta cerkev je po svojih zvésteh služabnikah, in s' tvojim duham napolnenah spovednikah z' gréwnake vsele po pravine, pa iz svete ljubezne do njih také ravnála. Bolwe je to, kakor nevrédno svete zakramente prejemate, in se predérzno nad tvojime skrivnostme pregrawíte. Ne bom godernal, in ne smém godernáte, de nésam we meč tvoje perjatile wtét; sej tolekwno miloste nésam we vrédan; in ko ba zdé godernal, be se te we bol zaménil. Če pokóro zvestó storím, in se hudobne navade in nesrečne pregréhe prídno varejem, in odvádem, če se resnično pobolwam, bo to za me nar bolwe, in bow tude mene, kakor drugam pravem spokornekam, møje gréhe odpustil, me mír v' sérne in svøjo sveto perjaznost dal. Takó se oblúbil, in také upam. Le pobolwate se moram, in se tude rés hočem; vse drugač moram začete, in

tude bom s' tvojo sveto pomouj6.
 Daj me, o Bog, novo serne, daj me
 pomou, de sv6jo terdo volo, pregr6w-
 no poæelene, in hud6bno nagnene
 premagam in ukrotim; daj me raz-
 svetl6n um, de sv6jo nesre6o, hudo-
 bijo in nespamet prav spoznam; daj
 me pravo æalost in kes, daj sv6jiga
 svetega Duhá, de se kmalo resni6no
 pobolwam, in de bom spet tvoj lub
 otrok. Lej, o Bog, sej je Kristus tvoj
 lub Sin tudi záme umarl, je tudi
 mene gnado in milost zasluæil; v' ne-
 govem imene te prosem, o svete Dye!
 ne zavérze me hud6bnega gr6wneka,
 temu6 pelaj me spet na prave p6t.
 V' té imam vse zaupane. Amen.

SVETO OBHAJÍLO.

Lube mlad6n6! k' svetemu Obhajílu
 mislete ite? — Véste, kaj per svetem
 Obhajíle prejmete? — Ne le kakwno
 gnado, ampak dajávna vseh gnad,
 Jezusa Kristusa, pravega Bogá in
 ql6v6ka, po negove boæiji in ql6-

véwke natora v' podoba krúha. Takó je Jezus lubil do kónja vse svøje. Sam sebe nam da, in v' nas prebiva; æivega v' se zadobemò. Sklene se na tanko z' nama per svetem Obhajila, v' nas posveujejo gnado pomnóæe, nam mir in sveto vesele da, in nawe duwe v' veqno æivlene hrane. Vrédne toleke sréqe noben qløvek né; pa Kristus se nam zapové prejeta. Kdor ga ne prejme, ne bo imel (véqnega) æivlena v' sebe.

Prosímo ga, de s' svøjo sveto milostjo nas vrédne storí, in de per nas nadomésta, kar v' svøji slaboste ne zamoremo.

Kdor hoqe sveto Obhajilo práv prejeta, mora :

- 1) Čisto vést iméte, to je, mora brez vsah smertnih gréhov in v' gnade bõæji bite. V' velikem gréha k' svøtemu Ohajilu ite, be bil nov velik gréh, pregrawene namrey nad Kristusovem telesam, in nad Kristusovo kervjo. K' svøjimu pogublenu ga prejme, kdor ga v' smertnem gréha prejme. Kdor imá tedej kak smerten gréh nad sabo, mora k' spovada ite,

odvezo zadobite, se ga pobolwate in spokorite.

- 2) Mora iméte æivo vero, terdno zaupane, in goreço lubezen do Bogá.
- 3) Mora Kristusa v' svetem zakramente poniæno molite, se negove lubezne do nas in negove smerte æivo spomnete, in v' vseh kerwanskem qednosteh vadete; pregréwne, posvatne wege zapustite, vse svøje dolænoste zvesto storite, in svøjiga bliænega vsarjega resniqno lubite.
- 4) Mora (per zdravje) od polnoqe tæu bite.
- 5) 3' vso pobóænostjo, in v' qedne obléke k' svete bœæji miza perstopite.
- 6) Po svetem Obhajile ne preqe iz ñerkve hodite, temuq Bogá za toleko gnado zahvalite, ga poniæno molite, se mu iz serja darovate, mu novo æivlene oblubite, van vero, upane, in lubezen iméte, in ga za vse potrebne pomoqe prosite; se pøtle gréha in perloænost zvestó varevate, in veqkrat toleke gnade spomnete.

Srečna boste, lube mladénce, če Kristusa veokrat takó prejmete. Toraj hodite rade k' svetemu Obhajilu. K' svojimu nar ljubemu perjätlu greste, k' Kristusu — ne bojte se ga, če ga le ljubete.

M O L Í T E V

in premišlevane pred svetem
Obhajilam.

Moj lubeznive Gospod Bog, moj zveličar Jezus Kristus! iz nélega ser-
na se zdé k' tebe obrnem, in te po-
nižno prosem, pomagaj me revnemu
človeku se k' toleku sreče, k' svetemu
Obhajilu práv perpravite, te vrédno
prejete, in v' sebe iméte. Tí sam to
zapovéu, lubeznive Gospod Jezus!
Pridate k' mene vse, pravu,
ktere ste s' te avame oblože-
ne, jáz vas bom pokrepčal. In:
Mojé teló je rés jéd, in moja
krí rés pejáqa; kdor bo ta
krah jédel, ne bo večno umrl.

In per zadne večerji se vzal kruh v' svo-
je svete in čistileve roke, ga posve-
tel, razlomel in svojim učenjam dal,
rekóy: Prejmite in jejte to vse:
Zakaj to je moje telo, in se jim
zapovedal takó délate, in se tebe
spomnete, rekóy: Délaajte to v' moj
spomín. Takó se leta presvete za-
krament postavil, in ga dal svojim,
de jim je zdravilo in hrana duwe in
telesa, in zastava večniga živlena.

O lubeznive, lubeznive Gospod
Jezus, kakó velika je bila, in je véd-
no tvoja sveta lubezen do nas, de se
oblastnik vseh rečí, komur je vse pod-
ložno na nebe in na zemle, perwel na
svét navo natoro nase vzét, vsému
svétu dobro storit, vse ludí učit, za
ne terpét, umrét, in jih v' gréhe za-
kopáne in večnega pogublena vrédne
od gréha in od večnega pogublena
s' svojo smartjo odkupit, in jim gnado
bóejejo zaslužit. Zanejeván, preganan,
na križe perbit, zasrameván, s' suljo

presumen, in neusmileno umorjen se
za nas bil. O kolekurna, kolekurna
lubezen!! —

Pa letó né we vse, ampak we več
se nam storil; ker se nas lubil do kón-
nja, in vse bol, kakor more nawa pa-
met zapopaste. Daw se nam namreč
v' svätém Obhajile prejeté, in ne le
tvøje gnade, ampak tudi tebe samega,
vseh gnad dajavnja, po tvøji bøæji in
çlovéuke natóre v' sebz iméte. Kó-
lekurna sreça, kólekurno vesele je to
vsem bogaboječem!

Zahvalem te, kolekor nar bol mo-
rem, za toleko lubezen, in za toleke
dobrote, in te lubem iz vsega sernja
in iz vse močí, ker se vréden vse lu-
bezne vseh stvari. O kakó globøko se
se poniæal, o usmilene Gospod Jezus!
Gréwneka se me tolekan lubil, de no-
ben perjatel svøjiga perjatla, noben
øqe svøjiga otrøka ne more takó. To-
reçj pa tudi jáz tebe lubem, in zavolo

tebe vsarjega uloveka; vsam dobro æ-
 lím, in tude svøjim razæalnikam in
 sovræenekam iz serja odpustím; ker
 so tude oní po tvøji podobe stvarjene,
 in od tebe drago odkuplene, in ker
 jih zapovéu lubita. Prosem te, lubè
 Jezus moj, dàj nam vsam svøjo sveto
 pomóu, dàj de se vse védno med se-
 boj v' resniže lubemo, in de s' tvøjo
 sveto pomoujó v' svetóste, in v' vsam
 dobrem qedale bol rastemo.

Æal mæ je, iz sérja æal, de sem
 te kedé razæalil: de sem tvøje svete
 zapovede prelømil: de sem hudøben,
 prevzetan, samogláven, nesluwlev, ne-
 pokojin bil: in de te veune dobróte
 nésem takó lubil, kakor sem te dol-
 æan lubita. S' tvøjo sveto pomoujó
 se hojem v' prihódno ves pobolwate;
 iz lubèzne do tebe svøje pregréwno
 nagnene in svøjo termø premagevate,
 in raji vse terpétæ, raji zanzqevan bitæ,
 tude njelo umrétæ, kakor tebe kedé we-
 vede razæalita. Odpusta mæ, o Je-

žus, moj ljub zvelíqar, vse mōje gréhe, in dàj me stanovitnemu bite v'dobrem, in varavate se vsega gréha. Neskōnqno se lubežniv, in ves dobrotlev, upam, de me bow dal, kar te prosem, in vse, kar véw, de me je tréba; ker me hoqew tude samaga sebe date.

Æelím, o Jezus, veqno tvoje bite, in se te zdé ponižno dam v' tvojo veqno službo. Vzemé me, Jezus moj dobrotlev, vzeme, k' svoji qaste, in ne zavérže in ne zapuste me. V' tvoje usmilene se izrouim: v' tvoje svete rokē se podám; ravnāj z' menoj po svoji dobrote, ne po mōji spaqnoste in hudobii.

O Bog, z' vso pobōžnostjo, z' ogneno lubežnejo, in iz vsega serqa, in z' vso hrepenostjo te æelím zdé prejete, takó, kakor te je veliko svetnikov in bogabojeqeh lidí æelélo, ke so te beli zavolo svetega æivlena tolekana lúba, in v' pobōžnoste vse vse goreqa.

O moj Bog! neskønyna lubezan, vsa moja dobrota, in moje veqno zveliqane! Kolekor nar boł morem, in s'tolekwno qastjó, kakor jo je kedaj kak svetnik imel, in zamogel qutite, te æelím. S'tako hrepenóstjo, qastjó, in hvalo; s'tako hvalæxnostjo, vrédnostjo in lubeznejo; s'tako vero, s'takem zaupanem, in s'tako qistostjo te æelím dans prejete, kakor te je æeléla in prejela tvoja presveta mate qastitleva devína Marija, kedar je Angelu skrivnost vqloveqena oznanevavnu poniæno in bogabojeqe odgovorila, rekóu: Lej, dékla Gospodova sem, naj se me zgodí po tvøjih besédah. In kakor je tvoj zvolen pøsel, nar veqe svetnik, Janez Kersnik, ko te je vídil med ludmi hodite, qelo poniæno in poboæno djal: Æenano v parjätel, ke æenana najde in zasliwa, se negovæga glasa veseli, takó tude jaz æelím od velike in svete lubezne vnøt bite, in iz

vsega serija predte prite, in te pre-
jete.

Oh, nésem vréden, o Bog, né-
sem vréden, to sam spoznam; pa sto-
ra me tí vrédnega, sej me sam veliú
te prejete. Zaupam, ne v' se, temuq
v' tvøje usmilene. Š' tvøjime verneme
grem k' tebe, in zaupam v' prøwne
tvøje svete ñerkve, ktero lubew, za-
upam, de me bo ta prejetev tvøjiga
svetega telesa k' zveliqanu. Pride te-
deq, o Gospod! pride, in ne mude
se! in naj pride, te prosem, s' teboj
vse, kar me manka, in kar véw, de
me je tréba. Pride, moj lubqek, pri-
de! æelim te, pride, in uqe me práv
æivéte, in váraj s' svøjo vsegamogóyno
rokó. Blizo se! pred durme se! Ter-
kaw ææ! — Blizo se, o Gospod!
sliwem tvoj glas! Posveta me, k' tebe
grem.

Grem tedeq k' altarju tvøjimu, bol-
nik k' svøjimu ozdavniku, slépenj k

večna luča, revne in ubóžni k' Gospodu nebes in zemle: v' vere, v' zaupane in v' ljubezne grem. Amen.

KRAJUŠ MOLÍTAV

pred svetem Obhajilam.

Jezus Kristus, edinorojene Sin nebeškega Očeta, prave Bog in človek, naš učenik, odrešenik in zveličar! Čast in hvala te bode vékome! Molejo te vse stvarí na nebe in na zemle, in upajo v' te!

Kolékurna sreča je za nas, de te imamo v' zakramente svetega Obhajila resnično pričujočega,] kjer se nam ves deliš, te prejmemo in živega v' se zadržemo, takó de se tí v' nas, in mí v' teba. Čudne reči délaw po vesvolnem svéte, posebno v' svete cerkve. Nékedo se v' Káne vodo v' vino spre-

obernil, in se svojo dobróto in vsegamogóynost vsem pokazal: ravno takó kakšw tude we dan danawen svojo vsegamogóynost in lubezen do nas v' svete ηerkve, kjer kreh in vino v' teló in v' kri svojo v' maunekovih rokah mílostavo spreminaw. In dese vse letó naw úm deleq deleq presεte, vendar terdno verajemo, ker se tí, veqna resníηa nam letó razodel. Møje teló, pravew, je rēs jéd, in møja kri rēs pejáηa; — kdor møje toló jé, bo v' mene ostál, in jàz v' nem.

O sreçen, stokrat sreçen je, kdor te vrédno prejme! Jàz te zdé æelim prejeti; dàj, Gospod, da bom vréden, takó, kakor zapovéw. Dàj me pravo poniženost, krotkost, in svetost.

Lubem te, o Jezus! in vse ljudi zavolo tebe: vnemaj v' mene qedale bol s eto lubezen.

Æal so me vse møji gréhe: stúdem jih iz vsega sernηa, in sklenem

jih nekola več ne storite. Odpuste me jih, in varej me v' prihodno, de spet v'ne ne padem, ampak de vedno v' tvoji svete lubezne ostanem. Tvoj sem; ti se me stvaril in odrévil; ti me dal vse, kar imám, in me bow tude vse potrebno dal, kar we némam. Upam letó, ker se obljubil, in ker me v' zastavo tude nelo sam sebe milostevodav. Zahvašem te za vse tvoje dobre.

Grem tedej po tvojim povelje, dese pregréšen qlóvek te prejét. Grem, o lubeznive moj Gospod Jezus! grem k' tebe, de se bol na tanko s' teboj sklenem, in de me bo dobro po tvojih sveteh daréh. Ti se takó vkazal, zato ker nas lubeš. Rekel se namreč: Délajte to v' moj spomin.

O Jezus Kristus, moj Bog in Gospod, prosem te ponižno, de me prejetev tvojiga svetega révnega telesa ne bo k' pogubleni, ampak k' živleni

in k'vęynemu zvelřyanu. Ne upal bę se perstopite, ako bę tí ne velil; zdę pa, ker tí takó hoęew, grem s' straham in zaupanem; te izroqím svęjo duwo in svęje teló, in se na tvęjo mílost zanese, de bo nadomestíla per mene, kar me manka, in kar me je potrebna. Bode me mílostev, o Bog! K' tebe grem prejet te. Amen.

Zdę pojde k' altarju, in kò mawnęk svęto réwne teló kaęe, in prave: Lej jagne bęęje, lej, kę gręhe svęta odjemle, tí se poníęaj; pętle pa reęe za mawnękam trikrat:

Gospod! nęsam vręden, de grew pod męjo stręho, temuę reęe le besędo, in ozdravlena bo męja duwa.

M O L Í T 2 V

po svetem Obhajila.

O Jezus, moj Bog, moj odrešnik in zveličar! v' mene se zdé, v' mene vs po svoji boæji in ulovéwke natoré! Živím; pa ne veq sam, temuq Kristus æiví v' mene! O kakó sreçen sem! kakó mogouqnega Gospoda imám, ne per sebe, ampak v' sebz, Gospoda, ke zamore in storí vse; komur sta pokórna nebó in zemla, in ke je lubeznív do vseh svojih stvarí.

In rés, kakó lubeznív, kakó perjázen se, Gospod Jezus! ke nas svoje verne otroke z' nebewkam, z' neumerjóqem krúham pasew! — Kaj te bom povernil za tolekúne dobrote in mílosté? Rés je, de » ktere se lubil, se » jih do kóneta lubil", kakor tvoj lube perjátel in apostel svete Janez pra-

vz. Ko me nê bilo, se me stvaril, in
 ko sem grawil, se me spet na prave
 pot perpelal. Ravnemu ulovéku, brez
 vsega zasluženana, te velikrat nepokor-
 nemu in nehvaleženamu, polnemu vseh
 napučenost se dal iz neizrečene ljubéne
 per tvoji bôæji miže prejete krah veu-
 nega æivlena, tvoje pravo sveto réwne
 teló, tebe samaga. O preluba, o pre-
 sladke Gospod Jezus! moj Bog in mo-
 je vse! kolekan te moram lubite, ka-
 kó po tebe hrepenéte! kakó te poniz-
 no in iz vsega serna, in iz vse mojí
 zahvalite!

Zahvalam te, kolekor nar bol mo-
 rem, in te lubem iz vsega sérna, in
 iz vse mojí. O de ba te takó lubil,
 kakor so te lubile tvoji učeneta; kakor
 so te lubile vse tvoji lube svetníke in
 pobožne kristjane od nékade, in we
 zdé; in kakor te je lubila tvoja sveta
 mate preçista Devína Marija; in kakor
 se tí sam nas lubil, Gospod Jezus!
 O de ba bil takó popolnoma s' teboj

sklenen, kakor se tí sklenen s' svøjim
 Očetam! in de be se te takó deræal,
 kakor se deræí veja drevesa, ale terte
 mladika, de be dober sad po tebe ro-
 díl, in de be me ne æivlene, ne
 smert, ne sedáne, ne prihódno, ne
 vidleva, ne nevidleva stvar od tvøje
 ljubezne nekole ne loúila. To hojem
 in æelím; to be iz ηelega sérηa rad,
 in poniæno prosem, dàj me to gnado,
 moj svet Gospod Jezus!

Dàj me, lube Gospod Jezus! dàj
 svøjiga svetega Duhá in svøjo sveto
 pomóu! Dàj me pridnemu in skerbne-
 mu bite v' vsèm dobrem: ljubite svøji-
 ga bliænega, kakor sam sebe, iz lu-
 bezne do tebe, ker tí to zapovéu; in
 premágate vse skuwnave in zapelívoste.
 Dàj me poterpéte v' teæávah, poniæ-
 nemu bite v' sræue, resniqnemu v' be-
 séde, in stanovitnemu v' djane. Dàj
 me varno, qujeue, pohlevno, poboæ-
 no, døbro in bogabojeuo serηe. Storz
 me veselzga brez razujzdána, urnega

brez prevernosta, in razniqnega v' vsem. Pomnóæ v' mena vero, upane, in lubezen; pa ne samo na jezíke, ampak v' serçe, de se zvestó po tvøjih zapovedeh ravnám. Dàj me úm, te práv spoznate, in pamet, te védno obderæate. Posvete, potérde in várej me. Bode me vojvoda v' æivlene, učenik v' nevédnoste, tolaænek' v' æaloste, oskerbnik na tem svéte, in veselo plavílo v' veúnoste. Varaj me, de se v' svét ne zalubam, v' pregréwne navade ne zapletem, in v' hudøbne tovarwije in perloænoste ne podám. Lej, mlad sem, tí véw, koleko nevárnost je za me te zapustite, hudøbno æivéte in se pogubite. Bode vsele moj svet in zvést varh. Dàj me védno qistost in nedolænost, lete tebe tolekan vwøqe qednoste. Dàj me védno raste v' vsem dobrem, in odraujate vsemu hudemu. Dàj, de svøje starwe, gospodarje in druge svøje víkwa zvestó sluwam, in jih poniæeno, iz lubezne do tebe spow-

tújem. Dàj, de te zmirè s' qisto vestjó sluxem, in z' bogaboječem æivlenem dopádem. Prejetev tvøjiga presvøtèga telesa, me ne bode k' oterpneniu in pogublenu, ampak k' æivlenu, in k' večenemu zveličanu.

Tvoj hlapeŋ sem, ves se te dans darújem. Svøjo duwo in svøje teló, in vse, kar imám, te večno izročim: vse je tvøje. Perporočim te tudi svøje starwe, gospodárje, brate, sestre, svøje perjátle, tudi svøje sovražnike, svøje učenike, in vse dobrótnike. Prosem te za tvøjo sveto katolawko Ćerkv, varej in ohrane jo, in razvíraj po vsem svéte. Prosem te za vse ludí, de te vse spoznajo in lubajo; in za duwe v' víŋah, de jih iz terplena réwaw, in jim večno zveličane milostavo dodeliw. Dàj nam vsem, o Bog, svøjo sveto pomoč, pametno, poniženo in bogaboječè, po tvøjih zapovedeh, na tem svéte æivéte: po tam æivlene pa k' tebe prite, te od obliúja

do oblúja gledat, in v'tvojim kraljestve
večno zveljavane vseivat. Amen.

Spomne se dans in tudi druge dni
večkrat, posebno, kedar pride kaka
skušnjava, spomne se, de se bil per
svetem Obhajile, in varej se gréha.
Lej, žive božji tempel se: Kristus
je v' tebe! —

TRÍ BOŽJE ČEDNOST:

Vera, Upane, Lubezan.

V E R A.

Verajem v' Bogá Očeta, Sina in
svetega Duhá, trí perwone, enega sa-
mega Bogá, ke je nas in vse rečí stva-
ril, in vse ohrána: brez uigar vole in
perpučena se neč ne more zgodite;
ke je vsegamogóčen, vsegavedóu, vse-
gapriučjóu, neskončno moder, do-

ber, svet in pravičen, Oče vseh stvari in ves popolnoma. Verjem, de je božji Sin Jezus Kristus prave Bog in človek, Bog od vékome, človek v' čase spočet od svetega Dahná, rojen iz Marije Devine, je nas učil, in iz ljubezne do nas terpel in umaril, nas s' svojo smertjo od vépnega pogublena odkupil, nam pomoč bogaboječe in sveto živéte in vépno zveličane zadobite zaslužil; tretji dan od smerte vstal, v' nebesa wél, in imá vso oblast na nebe in na zemle. Verjem de zameremo le po nem zveličane zadobite, ne pa po svojim zaslužene; de je svete zakramente k' našemu posvečenju postavil, in de pride sodet žive in mrtve. Verjem, de nas po Kristusovem zaslužene svete Duh posvečuje, nam gréhe odpuça, in nam svojo sveto gnado in pomoč delí. Verjem, de je človeška duwa neumerjoça, in de bo sodne dan tude naše teló od smerte vstalo, s' svojo duwo se sklenilo,

in večno zveličane, ale pa večno pogublene, kar se bomo tukej zaslužile, vaeivalo. Verajem, de brez gnade boæje ne zamoremo naj dobrega, in de nobeden brez svetega kersta, in pa ne po svetem kersta kdo spet v' gréh pade, brez pokóre zveličan ne bode. Verajem vse, kar nam sveta katolewka ñerkev zapové veravate, ke imá od Kristusa oblast in pomou brez pomote nas uqite. Verajem vse to, ker se nam tí, o Bog! razodel in zapovédal, ke ne morew golefate, ne golefan bite. Vtárde me v' vere!

U P A N E.

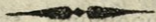
Upam od tebe, o Bog, po Jezusovem zaslužene, kar me je tréba na duwe in na telesa, in de me ne bow s' svøjo milostjo nekole zapustil. Upam posebno, de me bow moj úm razsvétlil, me rasníño práv spoznate dal, me serne omeçil, ga z' ognem svøje sve-

te ljubezna napolnil, me moje grehe
odpustil, me gnado pobolwana, boga-
bojcega æivlena, in po tem æivlenu
veyno zveliqane dodelil. To, in vse,
kar se obljubil, upam zato, ker se nam
ti obljubil, svete in resniqne Bog!
Pomnoæe moje upane!

L U B E Z N.

Lubem te iz vsega sérna, in bol
kot vse druge reçi, o Bog! ker se
neskonqno popolnoma, svet, milostav
in dober, vse ljubezna, hvale in qasti
vréden. In ako be se ravno nebes ne
nadjal, peklà ne bal, te vendar lubem,
zato, ker se nar vikwe dobrota in le-
pota. Satore so me æal vse moji gré-
ha, kar jih véem in ne véem, in se jih
iz sérna kesám, ker sem ænime tebe,
o moj Bog! razæalil. Tardno zdé
sklenem iz ljubezne do tebe svoje æiv-
lene pobolwate, pregréwnéh perloæ-
nost se varevate, in vse svoje dolæno-
ste pridno in zvésto izpolnite; tudè

svøjiga bližnega, ηalo svøje sovráæ-
neke in vse ljudi ljubite, zato, ker so
vse po tvøji podóbe stvarjene, s'kervjó
Jezusa Kristusa od veqnega pogublena
réwene, in ker jih tí zapovéw ljubite.
V' té vere, v' tem upane, v' té ljubèzne
æelím æivéte in umréte; dàj me svøjo
sveto pomoq, vse to storite, in vnc-
maj qedale bol v' menz øgen svøje
svete ljubèzne. Po Jezuse Kristuse
Gospode nawem. Amen.

MOLÍTVE IN PREMIULŠVÁNA O PRAZNŠQŠM LÉTA.

V' Advente.

Adventne qàs je qàs perpravlána k'
røjstvu Jezusa Kristusa. Kakor je
nékade svét bil brez Kristusa reven,
v' nevédnoste, in v' hudobíjah, takó
moramo tudè mi zdé mislète, de

podučene v' večnih resničah, odpučene svojih gréhov, pomoy k'dobremu, oblube in upane večnega živlena in zveličana le od Kristusa imamo. Nawe prve starše so beli namreč æc v' gréh padele, in takó samí sebe in nam večno zveličane zapravela. Vse smo po njih grévnike, večnega prekletstva in pogubljenja vrédne. Vender nas pa Bog né zavérgel, ampak nam je odrešenika, in zveličarja svojiga Sina obljubil, pa ne preč postlal, temuž učenike in preroke preč povilal ljudi k' bogaboječnosti opominevat, in jih odrešeniku perpravlat, pokóro oznanévaje. Tega perpravljana spomin tedej obhajamo adventne čas, in se moramo tude samí s' svetem, bogaboječem živlenem, in s' pokóro Kristusovega prihoda, in negove miloste vrédne storite. Moramo terdno van veravate, upate, ga ljubite in æeléta.

M O L Í T Ě V.

Obude, o Bog! nawe sérna, perpravate jih vrédno [tvójimu edinemu Sinu, de te po negovem prihode vse-

le s' qistem in svetem æivlenem dopa-
demo. Po tem Jezuse Kristuse, Go-
spode našem, ke s' teboj in s' svetem
Duhom večno Bog æiví in kraluje.
Amen.

O B o æ i q e .

Dans obhájamo spomín rojstva Jezu-
sa Kristusa, odrewenika in zveliqarja
svetá. Veselímo se, in zahvalímo
Bogá, de je iz lubèzne do nas in
do vsèh ludí nam toleko milost sto-
ril, de je perwel popravit in popla-
qat, kar je gréh našeh perveh star-
šev pokazil, in kar naše lastne gré-
he zasluæejo. Věčno be beli vsè
pogublene brez nega. On nam je
zveliqane pernesel, nam nebesa od-
perl, nám pot v' nebó s' svøjim na-
ukam pokazal, in s' svøjim æivle-
nem zgled in serqnost dal po nem
hodite. Za nas je æivel, za nas ter-
pel in umerl, de bomo mí večno
æivéle. Kakó nehvalæene in nespa-
metne be tadèj bile, ako be ne ho-
téle po negovem nauke æivéte, in
se z' bogabojeqem djanem: negove
smerte in negovega zasluæena de-
leæneh storite.

M O L Í T Ů V.

Dàj, te prošmo, vsegamogoune Bog, de vylouvecene in rojstvo tvojiga ediniga Sina Jezusa Kristusa nad name ne bo zgubleno, temuq de sadú negovega æivlena in negove smarte delæne v' dobrem rastemo in veqno æivlene doseæemo. Po tem Jezuse Kristuse, Gospoda namam. Amen.

KONŦŦ LÉTA.

Spet je eno léto mojiga æivlena menúlo. Oh, kakó naglo je prewlo! — Koleko dõbraga sam létas od tebe prejel, o Bog! ne zamorem prewtéte. — Od kolekan duwnah in telesnah nevárnost sa me réwel! Kólekan lépega qasa svetó in bogabojeqe æivéte sa me dal! Vesele, zdravje, vse potrebe; starwe, dobrotneke, perjatle, mir, in vse imám le od tebe. Tebe moram zató zahvalite, dobrotlave Ŧqe! Od-

puste me, te prosim, vse moje gréhe
in vse nevalečnosti, in upam, de me
bom v' zapeljivost in v' vse hudo vara-
val, in me vse, kar véw, de me je
tréba, dodélil; zakaj tvoja lubézen do
nas je brezkončna. Če me pa tude
prihódno léto kako nesrečo powlew:
če me starwe, dobrótneke, zdravje,
ale njelo æivlene vzamew, véw, de
bom vse le iz dobróte, lubézne, in mi-
loste storil; in de vse, tude nesreçe
v' dobro obraçaw, in tude kogar tepew,
ga lubew. Daj me le móu, te pro-
sem, vse volnó zavolo tebe nase vzete
in tarpéte. Tvoje ime bode uèyeno
zdé, in vékome! —

ЗАМВАЛНА ПЭСЭМ.

I.

Hvala bod' Gospod-Bogú,
 Vse stvarí ga zdé molíte!
 Stvarneka, dobrótneka,
 In oqeta ga qastíte!
 Kerub, Seraf mu pojó,
 Hvále zemla in nebó.

2.

Sveta, svete, svet' Gospod!
 Vse je polno tvøje hvale,
 Trúme zvolenah, o Bog!
 Večno qast te bodo gnále.
 Vse svetníke te qaste,
 Vse pravíqne te æele.

3.

Чeуjen bode trojne Bog:
 Oqe, Sin, in tí Duh svete.
 Hekve tvøje nauk ves,
 Moramo zvestó verjete:
 Jezus Kristus, bøæji Síu,
 Je zapustil ga v' spomín.

4.

O preľub' zveličar naš ,
 Kolka je ľubezn tvøja!
 V' gréhe sem bil zakopán ,
 Revna je bla duša møja ;
 Tí pa prideš k' nam na svét ;
 Gréha grozne strup zatrét.

5.

Večnø Bog in kral nebes
 Se poníka brat naš bite ;
 Nam živí, in nam vmerjè ,
 Milost nam že zaslužiš.
 Pekla je premagal mój ,
 Od nebes nas več ne lóuj'.

6.

Na desníne bøæji zdé
 Ga we jmámo pomouníka ,
 Sódne dan ga gréwnøk bo
 Vidil østrega sodníka.
 Milost gréwnøk le dobíw ,
 Dokler we na svét' živíw.

7.

Bodž Jezus smilén nam,
 V' služebě svøji nas ohrána:
 Kri se svøjo dal za nas,
 Končaj gréh, per nas ostána.
 Pelaj naše duwe v' ráj,
 Delež zvolenéh nam dáj.

8.

Svøje ľudstvo srečno stór'
 Zde in vsele nas obvara:
 Obdarúj in povikuj,
 In zvelíčaj svøje stváre:
 Hvalo bomo péle te,
 Tukej in ve večnosti.

9.

Milostev nam bode dans!
 Póte nam v' gréh zagráde;
 Svete in prelúbe Bog,
 Dáj de stór'mo dobro rada.
 Védno se te bom daréal:
 Brez pomóu' ne bom ostál.

γ. Čast bude Bogú, Očetu', in Sinu,
in svetimu Duhu.

β. Hvala mu in povikwane vékome.

M O L Í M O ,

O Bog, uigar usmilena né kraja
ne kónġa, in dobrót neizmerno bo-
gastvo, zahválemo tvøje presveto ve-
liqastvo za prijete darí, in tvøje védno
mílost, ke nave prøwne rada uslíwe,
prósemo, ne zapuste nas nekole, te-
muq veqnega æivlena vrédne stóre.
Po Jezuse Kristuse Gospode nawem.
Amen.

γ. Bøæja pomóq ostane vsele per nas.

β. Amen.

V E L I K I T É D E N .

Kratko premišlevanje Kristu-
sovega terplena.

Kristus je veleke teden za nas terpel ,
za nas križan in umorjen bil. Vse
be beli pogublene , ako be nam on
tolekune ljubezne ne bil storil. In
de boste , lube otrohe , nawaga zve-
ličarja Jezusa Kristusa ljubezan bol
zapopádela , mislate veukrat :

- 1) Kdo je terpel? — Prava, véune, ne-
dolene in sveta boæji Sin, nad kte-
rem je imel in imá nebewke Ope
vse dopadene; on, ke né nekolá no-
benega gréha storil, ke je vse svéje
æivlene na svéte z' zgozá dæbrama
déla spolnil, in ke je stvarnek in
sodnik vseh ljudi, je terpel. Kdo
sam jáz, rene, de be godernal, pe
pride kaj terplena nad me! —
- 2) Kaj je Jezus Kristus terpel? — Ve-
like velike britkoste na duwe in na
telése, nehvaleænost od ljudi, za-
niqevane, zasramevane, boleqine,
neusmileno in grozovitno smert. Po
svóji qlovéwke nature je namreç vse
to terpel, in veç, kakor se zamore-

mo mí mislate: O kaj je vse naše tarplene prota negovému?

- 3) Zakaj je tarpel? — Zató, ker je negov nebešek Oče, in on sam hotel: iz ljubezne do nas: zavolo resniče, de je svoj nauk s' svojo sveto kervjó poterdil: de nam je božjo milost in pomóu, in odpuyene naših gréhov zaslúeil. Kolekan ga moramo zahvalite in lubite, in mu zvéste bite!
- 4) Za kogá je tarpel? — Za gréšneke nehvalčne, za vse ludí, dokler so vse gréšneke; tude za svoje sovražneke in preganavije. Nar večega ubožna je tadej ravno takó Kristus odréwil, kakor nar imenítvega in nar večega gospóda. Za vse je dal svoje kri in svoje živlene. — Koleko je vrédna ulóvška duwa! Nekogor ne smémo zaničevate, temuq vse lubite, in za zveličane svoje duwe pridno skerbéte. —
- 5) Kakó je tarpel? — Volno, pohlevno. V' volo svojiga nebeškega Očeta se je ves podál. Zgled nam je hotel zapustíte, kakó volno moramo tude mí tarpéte, in božjo volo tu-

de v' teækah ræqéh vsele rade storíte.

- 6) Čimú nam je tadej negovo terplene? — De se gréha zvesto varajemo, in ne seba, temuq le nemu æivemo; ke je za nas umerl. Če negovo terplene premíslemo, moramo pridne in zvéste bite per svøjih déleh in dolænosteh; moramo svøjiga bliænega lubite, kakor je Kristus nas lubil; moramo poterpeælívæ bite, in zadovolne z' vsem, kar nam Bog nalóxi, de homo veqnega zvelíqana delæne, kterega nam je naw zvelíqar zaslúæil in oblubil.

M O L Í T 2 V.

O Bog, ke se nas tolekan lubil, de se dal svøjiga edínega Sina za nas v' grenko terplene in v' britko smert, usmíle se nas, in odpuste nam nawe gréhe; dàj, de negovaga zaslúæena delæne svøjo duwo in svøje teló v' qistostæ, v' bogabojeqnostæ in v' svetóste ohránemo, in veqno æivlene doseæemo. Po tam Kristusæ Gospode nawem. Amen.

O VELÍKĚ NOČI.

P é s e m.

I.

Zvelíqar grě iz grōba!

Ob mouj je smert, trohnōba :
 Velikonōyno jagne bil,
 Je zame drago krí prelíl.

Aleluja.

2.

Takó je qlōvek réwen :

Vebrezen satan tréwen ;
 Smert néma svōjga xela veq,
 Odpert je grōb, in kamen preq.

Aleluja.

3.

Odréwil je oqete,

Velíko qasa vjete ;
 Iz tme jih zdé pelá s' qastjó
 V' zaparto z' gréham prej nebó.

Aleluja.

4.

Kakó se svétjo rane

Nevsmíleno mu dane!

Vesele angelsko verúí,

De smert je mertva, nas uúí.

Aleluja.

5.

Ne maja naša vera,

Gotova je podpera:

Žvelíqar je od smerte vstal,

Takó bo qlòv'k iz groba wál.

Aleluja.

6.

Le kratka noq bo v' grobe;

Ko Angel nam zatrobe,

Teló tud pòtle popelá

Žvelíqar v' ràj, in smert nehá.

Aleluja.

7.

Dopólnet naše žele,

Perprávlát gré vesele:

Tí gréw, žvelíqar, pred menój,

Bom perwél, upam za tabój.

Aleluja.

8.

Kivlene sprebrnita,
 Takó daj k' tebe príte:
 Na desne par Ouet' sedíu,
 Od tam plauíla ysem delíu.
 Aleluja.

9.

Pred sodbo ták postavlén,
 Po svátovsko napravlén,
 S' kervjó pa jagneta oprán,
 Med nega svate svát bom djan.
 Aleluja.

10.

Aleluja, aleluja!
 Aleluja, aleluja!
 Po tvoje, Jezus, brátam brát,
 Daj nam vsem od smérta vstát.
 Aleluja.

Kristus je od smérta vstal, alelu-
 ja! gréh, pakel premagal, aleluja! in
 nam nebó odperl, aleluja! aleluja!

M O L Í M O.

Bog, kterega edinorojene Sin je
 dens smert premagavæ nebeuke vrata
 nam odperl, prósemo, dàj spolnité sve-
 te æele, ktere nam v' sérnje budíw. Po
 tém Jezuse Kristuse Sine tvøjim, Go-
 spode nawem, ke s' teboj in svetem
 Duham æiví in kraluje Bog od véko-
 me do vékome. Amen.

✕. Hvalímo Bogá, aleluja! aleluja!

ry. Hvala mu, aleluja! aleluja!

O B I N K U T Ŕ H.

P é s e m.

I.

Príde svete Duh,
 Oæivlávnj svatá,
 Lube stvarnek pride!
 Ti se nawa luy!
 Slépe um poduy,
 De resníno vide,

2.

Vernéh poterdník,
 Ode vseh serót,
 Živ studeně, lubežen!
 Serņu dāj krepkóst,
 Manwaj nam slabóst,
 Dúw ozdráv' boležen.

3.

Jezus pøwle nam
 Svøjiga Duhá,
 Kakor se obľubil.
 Sveto gnado dāj,
 K'sebe nas ravnàj:
 Napune bow pøgubil.

4.

Lej, prelube Bog!
 Reče nas teže,
 Oh, pomagaj, pros'mo!
 Príde smérta čas,
 Tí toľaxe nas:
 Sej te v' serņe nos'mo!

5.

Čast te bode, Bog,
 Oče, Sin in Duh!
 Hvala vsem enáka.
 Kdor te práv častí,
 Ine rés æelí,
 Sreča nega čaka.

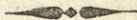
- γ. Vse so belí napolnene s' svetem Du-
 ham, aleluja!
 ϛ. In so začele bōæje reči govorite,
 aleluja!

M O L Í M O.

Bog, kteremu so odkrite serňa vseh
 ludí, in znáne vse nih æelje, in kte-
 remu ne more bite nač skritega, oči-
 ste, te prošemo, s' svojim svetem Du-
 ham nave misle, in djana, de te čez
 vse ljubemo, in zmirej vrédno hvále-
 mo. Po Kristuse Gospode navem.
 Amen.

(O binkwtah se po navade sveta birma
 delí, zakrament poterdena v' vere.

Kdor jo misle prejete, mora æe per pamete, v' vernah resnijah dobro poduyen, in v' boæji gnade bite. Per svete birmæ zadobí kristjan posebno pomou boæjo po vere æivéte, gréha se varevate, in vse skuwnave in zapelivoste premagevate. Lepo se tedej, lube otrone! k' svete birmæ perpravete, in lepo, sveto æivlene Bogú oblubíte. Letá svete zakrament se le enkrat prejme, kakor svete kerst. In kedar ukof nad birmannæ pred mazilenem in potle molejo, morate vse, ktere greste k' svete birmæ, vpriyo bite, in pokleknite, sejer bæ vtegnile brez svete birmæ ostate).

SVETŒGA RÉUNŒGA TELESÁ DAN.

P é s e m.

I.

Hvale svét odrewenika,

Hvale krala, ujenika,

Poj mu, in vesela se!

Kolkor morew, tolko hvale!

Sej mu vrédne hvale da'e

Vander lé ne bomo we.

2.

Čudne je rečí nam zróčil,
 Le nevérnika je lóčil,
 Z' name dans se veselít.
 Živa krah v' živlene moje,
 Práden gré v' terplene svoje,
 Kristus hotel zapustít'.

3.

Torej hrúm vesela tega,
 Naj se dans pòvsód razlega,
 Kviwkem naj serije puhtí!
 Merkev praznek lej obhaja,
 Vsem takó na zname daja,
 Kaj zvelíyar nau stori.

4.

Kristus pride, stáro míne,
 Spred rasniqe sénna zóine:
 Te poníxaj se do tal!
 Nov altar, postávo novo,
 Novz dar, pomoq gotovo
 Slabem nam je Jezus dal.

5.

Zadnega večera délo
 Kristus dal, de bo imélo
 Vse kerwanstvo v' svojo last.
 To me namreč vera priča,
 Ako verjem, me zveliča,
 De jmá Kristus vso oblást.

6.

Jezus, lej, očitno pravz,
 De po novz se postave
 Krah in vin' spreberneta.
 To storí per svete mawe,
 Sveta jéd de duwe nawe
 Krí, teló negova sta.

7.

Kar ne vídaw, al ne vmejew,
 Téga sumete ne smejew,
 Sódet boæjih dél nekar.
 Krúha, vina ste podóbe;
 Pa ne misle se naróbe,
 De je tukej kaka stvar.

8.

Krí, teló nam je pušeno :
 Prejme, kar űew, vse je eno, —
 Kristusa ne razdelíw.
 Naj jih pride, kolkor hoče,
 Je razdjat' ga nemogoče:
 Nikdar veű ga ne vmoríw.

9.

Prejme eden, al milona,
 Kolkor una, tolk' trilona,
 Neű ga tud ne manwa tó.
 Prejme brumnek, prejme gréwnek,
 Prejme tréznek, al poæréwnek,
 Kar zaslúæe, zadobó, —

10.

Brumnek tè æivlene væíva :
 Gréwnek pa se smert dobíva,
 Lej, obojih kak' izhod! —
 Kedar mawnek hostjo lome,
 Misle, in nekár ne dvome —
 Tud drobtína je ves æ' vot.

11.

Kristusa naš ne zadene,
 Le podoba se odkrene:
 Do nature mu ne gre.
 Angelov nam jéd je dana,
 Tè na pote duwe hrana;
 Gréšnek le ne smé do ne.

12.

Abel, Izak oznanuje,
 Mana, jagne pomenuje
 Kristusov prequdne stán.
 O zveličar, sreča moja!
 Moj pastir! lubčzen tvoja
 Naj me varje vsake dán.

13.

Ti nas æive s' svetem kruham,
 In napolne s' svøjim Duham,
 De te sluæ'mo védne čas.
 Ti, o Jezus, naše æele,
 Pravo vernah serh vesele!
 V' veune ráj pèrpelaj nas.

*. Krah se jim iz nebes dodélil.
Aleluja!

R. Ktere imá vso prijetnost v' se-
be. Aleluja!

M O L Í M O.

O Bog, ktere se nam v' prequdnem
zakramente spomín svøjiga terplena za-
pustil, dàj, te prosemo, skrivnostè
tvøjiga presvetega telesa in tvøje pre-
svete kervi takó qastite, de sad svøjiga
odrewna védno v' sebe qutemo. Ke
z' Bogam Oqetam in svetem Duham
edíne Bog æivíw in kralujew od véko-
me do vékome. Amen.

PÉSŤM PŤR SVĚTŤM ŤĚGNŤ.

i (Vpríqo svetega réwnega telesa).

Častímo æíve krah nebewke zdé,
 (Lej, prave qlowek je, in Bog vselé. (dv.)

}	Sveto, sveto, sveto,	}	(trikrat).
	Sveto, qez vse sveto,		
	Réwne Jezusa telú		
	V' zakramente svetemu.		

PO SVĚTŤM ŤĚGNŤ.

Nikdar nas ne zapúste,
 O Jezus vse sladkúste!
 Sósebno pa zadna qas
 Bode Jezus tí per nas!

Druga pésam

PRED SVETŦM ŦEGNAM.

Hvalímo in molímo

Presveto Kristusa teló,

In réwno krí Ŧastímo

Omít' od svøjih gréhov ænó.

Prelíl je Kristus jo za nas,

(O hvale Ŧlòvek védne Ŧas)! (dv.)

PO SVETŦM ŦEGNŦ.

Bogú OŦetu ine Sínu,

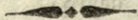
In Duhu Ŧast bod' vékome!

To védno jméte dàj v' spomínu,

In zlíj na nas svoj æegen zde. —

V' podóbah jéde se molite

(Nam svøjim vernem tukej da). (dv.)

O PRAZNEJEM MATERE BOŽJE.

Latenije od matere božje.

Gospod usmíle se!

Kriste usmíle se!

Gospod usmíle se!

Kriste slíwe nas!

Kriste uslíwe nas!

Ōče nebŏwke, vsegamogóuŋe Bog,
usmíle se nas!

Sin, vsega svatá réwne Bog,
usmíle se nas!

Sveta Duh, resniŋe Bog!
usmíle se nas!

Sveta Trojíŋa, en sam Bog,
usmíle se nas!

Sveta Maríja,

Sveta mate božja,

Sveta devíŋ devíŋa,

Mate mílosti božje, (mate
tistega, ke je nam per
Boga mílost zadobil).

prŏse Bogá za nas!

- Mate prečista, (brez gréha ;
 Mate brez madeža, } se védnosvø-
 Mate nedolæna, } je devíwtvo
 ohraníla).
- Mate nar svetejwe, (se od vseh
 svøjiga spøla nar zvestejwe
 bøæjo volo v' vsem spolnila).
- Mate lubezniva, (vseh Kristjanov
 zavølo svøje imenítnosti in
 svetoste lubezne vrédna).
- Mate prečúdna, (ker se prečúдно
 bøæjiga Sina spočela).
- Mate navæga stvarneka, (ker se
 Bogá rodíla).
- Mate navæga odreweníka.
- Devína nar modrejwe, (od svetega
 Duhá 3' nebøwko modrostjo vsa
 napolnena).
- Divína qastítlewa, (zavølo
 Divína hvale vrédna, } svøjih to-
 lekwnéh } qednost).
- Devína mogóqna, (par Boge veli-
 ko zamorew).

Devíña usmílena, (se vsah ludí, sosebno Kristjanov, tude gréwnékov rada usmílvau).

Devíña zvésta, (Bogú in nam).

Sgled pravíne, (bogaboječega æivlena).

Sédeæ modróste bœæje, (ker je v' tebe prebival Kristus modrost nebœwkega Oυeta).

Začetek nauęega vesela, (ker se nam zveliqarja rodíla).

Posóda duhóvna, (duhóvneh darí polna).

Posóda izvolena (ker te je Bog izvolil mater svøjimu Sinu).

Posóda prelépa pobóænoste, (devíña nar bol bogaboječa).

Duhóvna roæa, (devíña med vseme devíñame nar lépwe, kakor vertna roæa izmed družeh).

Turn Davidov, (devíña, ktera per vsagamogóqnem Boge pravoverne kristjane ravno tako va-

rajew, kakor je Davidov turn na hribe Sijona Izraelije pred sovraænneke vareval).

Turn slonokosténe, (deviña, ktere duwa in teló sta lépa in krepka, kakor turn slonokosten).

Hiwa zlata, (krala vsah kraljev nar drajwe in nar zalwe prebivaluje).

Wkrina zavéze, (kakor je v'starem zakone wkrina zavéze staro zavézo z'Bogam, takó se ti v'sebe tistega iméla, ke je storil med Bogam in ũlovékam novo zavézo).

Vrata nebewke, (deviña, ke se nam tistega rodila, ke je nam zaperte nebewke vrata spet odperl).

Zgødna daníja, (deviña, ke se nam Jezusa, solnje praviñe in resniñe oznanila, kakor daníja dan).

Zdravje bolnikov, (deviņa, ke per Boge bolnikam zdravje sprosew).

Parbeçaluje gréwnekov, (deviņa, ke iz materne lubezne do nas nam gréwnekam per Boge milost sprosew)

Toláæneŋa æalostneh, (deviņa, ke nam kristjanam v'britkósteh in nadlogah per Boge mir in pravo vesele sprosew).

Pomóu keruŋekov, (deviņa, ke vernem kristjanam per Boge pomóu v'potrěbah zadobiw).

Kraliņa angelov,

Kraliņa patrijarhov,

Kraliņa prerokov,

Kraliņa apostelnov,

Kraliņa marternekov,

Kraliņa spoznevávŋov,

Kraliņa deviņ,

Kraliņa vseh svetnikov.

(deviņa, ke se mate krala nebes in zemle, se imenitnewe od vseh stvari).

P r o s e B o g á z a n a s i

Jagne bõæje, ktero grêhe svetá od-
jemlew. Zanesz nam, o Gospod!

Jagne bõæje itd. Usliwz nas, o Go-
spod!

Jagne bõæje itd. Usmile se nas, o Go-
spod!

Kriste sliwz nas!

Kriste usliwz nas;

☩we naw. Чeуена Марија.

Pod tvõjo brambo, in tvõje varst-
vo se podámo, sveta bõæja porodni-
na! ne zavérze naweh prõwen v'naweh
potrêbah, temuq réwe nas vsele od
vseh nevarnost, o qastitleva, o izvo-
lena devina, nawa gospá, nawa sréd-
neña, nawa pomouñiña! S'svõjim Si-
nam nas sprave, svõjimu Sinu nas
perporõqe, svõjimu Sinu nas izrõqe.

✠. Prõse za nas sveta bõæja porod-
niña.

✠. De bomo vrédne Kristusoveh ob-
lub.

M O L Í M O.

Prosemo te, o Bog, vlíj v'naše sérija svéjo milost, de ke smo po oznanavane angela vylóveqene Kristusa tvójiga Sina spoznale, po negovem terplene, in po negove smerte qastitlevo vstajene doseæemo. Po tem Jezuse Kristuse Gospode navem. Amen.

Ź. Próse za nas s. Joæef.

Ry. De bomo vrédne Kristusovéh ob-
lub.

M O L Í M O.

Prósemo te, o Gospod, naj nam zúsluæene æenena tvóje presvete matere Maríje pomaga, de kar naša slabóst ne zamore, po negovéh prównah, doseæemo, ke æivíw in kralujew s'Bo-
gám Oqetam in svetem Duham Bog od vékome do vékome. Amen.

Čeupena bode kralíja, mate mílo-
ste! mate æivlena, upana in vesela na-

wega, bode upešena! K' tebe vpijemo serotne Evne otrone; k' tebe zdihujemo žalostne in vjokane probivavne v' leté doline solz. Núj tedej, nawa pomoušnica! obrne v' nas svoje milostave oči, in pokaže nam po tém rečnem živlenu Jezusa, preblazne sad svojiga telesa. O dobrotleva, o milostava, o lubezníva devica Marija!

✠. Proše za nas sveta bōšja porodnica.
 ✠. De bomo vrédne Kristusovih oblub.

M O L Í M O.

Vsegamogóšne, vešne Bog, ke se po djane svetega Duha duwo in teló svete device in matere Marije vrédno prebivaluše svojimu Sinu parpravil, dàj nam, ke ne spomin veselo obhajamo, po neneh milostevih prošnah od prihodnih zlégov, in od vešne smerte réwenem bite. Po tém Jezuse Kristusse Gospode nawem. Amen.

(3de se mole pet očenavev, in upešeneh Marij).

PÉŠŤM OD ŽALOSTNE MATERE
BOŽJE.

1.

Žalostna je mate stala,
Se pod križem míl' jokála,
Ker je vísel nene Sin.
V žalost je serne vtopléno,
Vse pobíto, prebodéno
3 mečem dušneh bolečin.

2.

O kaj žaloste prestata
Mogla je presveta mate,
Ktere Sin je révil svét!
Klaverna medlí jokáje,
Zdíha, gléda trepetáje,
Kaj ne Sin terpí razpet!

3.

Kdob' ne jel solzá toqite,
Če Marijo vgléda bite
Ve britkóste, kot je tá?
Kdo ve sérne ne žalúje,
Če to mater premiulúje;
Ker terpéte tolk imá?

4.

Gréhe ľudstva nase vzeta
 Víde Jezusa terpete;
 Vdate wibam se volnó.
 Gleda svøjga Sina mílo,
 Kterga vse je zapustílo,
 Kedar je nagnil glavó.

5.

Mate, vír lubezna prave,
 Dàj me qútet' te tezáve:
 Dàj solzá me grenkeh dár!
 Stóre me serije se vneta,
 In za Kristusa gorete,
 De mu bom prijetna stvár.

6.

Sveta mate, te te prosem,
 Rane Kristusa naj nosem:
 Vtisne me jih ve serije!
 Naj te rane tvøjga Sína,
 Naweh gréhov boleqina,
 Tude mene v' æívo skle,

7.

Daj de s' tabo rad žalujem,
 Svøje gréhe objokujem,
 Dokler tukej we æivím;
 Poleg kriæa de prebívam,
 In s' teboj solze prelívam,
 S' ñélega serijá æelím.

8.

O devíñ vsah devíña,
 V' æaloste nam tovarwíña,
 Daj de jókam se s' tebój!
 Smert de Kristusa ostáne
 Mene v' serije; naj tud rane
 Bojo védno pred menój.

9.

Naj se rán letih navzámem,
 In od kriæa ves vnámem,
 Kristusu de bom vedán,
 Duwo vneto in goreço
 Váräj mate ve nesreço,
 Kedar pride sodne dán,

Tvøjga Sina kriæ me hrána,
 Ine smert negova bráne :
 Me pomóu in mílost dàj.
 Ko bo smert teló zadela,
 Dàj de bo takrat prejela!
 Duwa mója svete ràj. Amen.

DAN TVØJIGA GODÚ.

Mislæ, zakaj te je Bog stvaril. — Spom-
 ne se tudæ, kaj se per svetem kerste
 prejel in obľubil. Ponøve svøje ta-
 yas storjene obľube, postavem takó:

Verejem v' Bogá Oqeta, Sina in
 svetega Duhá. Verejem, de je Jezus
 Kristus pravz edine bøæji Sin, pravz
 Bog in qløvek, naw odrewník in zve-
 liyar. Verejem vse, kar nas je Jezus
 uqil, kar so Apostelne oznanevale, in
 kar nam sveta katolewka Cerkev vereva-
 te velí. Verejem, de sam bil per sve-
 tem kerste od vselh gréhov oqiujen,

sem boæji otrok postal, in sem do
 veunega zveliyana praviþo zadobil.
 Dans ponovim svøje taþas storjene
 oblube, in se iz vszga sarnja odpovém
 vsemu gréhu, napúhu, owábnoste,
 vsam zapelivem naúkam hudøbneh lu-
 dí: vsem napqnem wegam, in vnovcu
 vpriþo tebe oblubem in æelim, o Bog!
 po kerwansko, poniæno, bogabojeþe,
 in svetó, po pametneh in lépeh nau-
 kah svøjih uþenikov, pridgarjev, spo-
 vednikov, po nauke svete katolawke
 Æerkve æivéte in umréte. Bog, potér-
 de moþo oblubo s' svøjo sveto, vsz-
 gamogóþno milostjo. Amen.

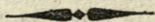
MOLÍTV K' ANGELŪ VARMU.

O Bog, ktere nam po svøji pre-
 þudne previdnosti svøje svete angelþe
 powilaw nas varevat, dàj, te poniæno
 prósemo, de bomo po njih bramba
 pred vsem hudem védno obvarvanæ,
 in po tém æivlenæ v' njih družbe veþ-

no se veselila. Po Jēzuse Kristuse
Gospode navem. Amen.

M O L Í T Ě V K' SVŔJIMU PATRONU.

Prosem te, lube moj svete pa-
tron I., ke se na tēm svēte bogaboje-
ne, svetó in v' bŔxi prijaznosti æivel,
in po tēm æivlenu vĕno zveliqane
zadobil, proš Bogá za me, de se tuda
jáz po tvŔjim sglede ravnám, in po
smerte v' tvŔji druŕene vĕno per Bo-
ga veselím. Amen.

O VŠEH SVETŔH.

Leteníje od vsŔh svetníkov.

Gospod usmile se!

Kriste usmile se!

Gospod usmile se!

Kriste sliŕe nas!

Kriste usliŕe nas!

Oče nebeške, vsagamogoune Bog,
 Sin, vsaga svetá réune Bog,
 Svete Duh, resnične Bog,
 Sveta Trojiņa, en sam Bog,

S. Marija,

S. mate bœja,

S. devin devinja,

S. Mihel,

S. Gabriel,

S. Rafael,

prøse Bogà za nas! usmile se nas!

Vse svete angele in arhangele,
 prosíte Bogà za nas!

Vse svete verste zveliqaneh duhov,
 prosíte Bogà za nas!

S. Janez kersnik, prøse Bogà za nas!

S. Joæef, prøse Bogà za nas!

Vse svete patrijarhe in preròke,
 prosite Bogà za nas!

S. Peter,

S. Pavel,

S. Andrej,

S. Jakop,

S. Janez,

prøse Bogà
za nas!

S. Tomáæ ,

S. Jakop ,

S. Felep ,

S. Jerne ,

S. Matevæ ,

S. Wimen ,

S. Tadej ,

S. Matija ,

S. Barnaba ,

S. Luka ,

S. Marka ,

} prosè Bogá za nas!

Vse svete apostelne in evangelista ,
 prosite Bogá za nas !

Vse svete učenne Gospodove ,
 prosite Bogá za nas !

Vse svete nedolæne otrone ,
 prosite Bogá za nas !

S. Utefan ,

S. Lovrenj ,

S. Venjenj ,

} prosè Bogá za nas!

S. Fabján in Bowtján ,

S. Janez in Pavel ,

S. Kōsma in Damján ,

S. Gervaze in Protaze ,

} prosita
 Bogá
 za nas !

Vse svete marternike,
prosite Bogá za nas!

S. Silvester,

S. Gregor,

S. Ambroæ,

S. Avguustin,

S. Hironim,

S. Marten,

S. Meklavæ,

} prošè Bogá za nas!

Vse svete wkofo in spoznevavne,
prosite Bogá za nas!

Vse svete učenike, prosite Bogá za nas!

S. Anton,

S. Benedikt,

S. Bernard,

S. Dominik,

S. Frančišek,

} prošè Bogá
za nas!

Vse svete maŕneke in levite,
prosite Bogá za nas!

Vse svete manihe in pučavneke,
prosite Bogá za nas!

S. Marija Magdaléna,

S. Agata,

} prošè
Bogá
za nas!

S. Leŕíja ,
 S. Neĕa ,
 S. Čleŕileja ,
 S. Katarina ,
 S. Anastazeja ,

}
 prošé Bogá
 za nas !

Vše svete devíŕe in vdóve,
 prošite Bogá za nas !

Vše svetniké in svetníŕe boŕŕji,
 prošite Bogá za nas !

Bode nam milostev,
 zanese nam, o Gospod !

Bode nam milostev,
 usliŕe nas, o Gospod !

Od vsęga huđega,

Od vsęga gréha,

Od svoje jeze,

Od nagle in neprevidene smerte,

Od skuŕnáv hudiŕevéh,

Od jeze, sovraĕtva in vse huđe
 vole,

Od duha neŕístoste,

Od tréska in huđega vremena,

Od veŕŕne smerte,

}
 réŕe nas, o Gospod !

Po skrivnosti svøjiga svetaga
 vŭlovečena,
 Po svøjim prihoda,
 Po svøjim rojstve,
 Po svøjim kerste in svetem pøste,
 Po svøjim kriææ in tarplena,
 Po svøji smerte in svøjim pokope,
 Po svøjim svetem vstajena,
 Po svøjim ũudnem vnebohoda,
 Po prihoda svetega Duha po-
 terdnika,
 Ob dneve sodbæ,

réve nas, o Gospod!

Mí gréŭneke,
 De nam zanesew,
 De nam odpustiŭ,
 De nas k' prave pokóre parpelaw,
 De svøjo sveto ũerkev vladaw in
 ohranew.
 De pastirja apostoleskega, in vse
 ũerkvene stanove v' svøji
 svete vere obderæiŭ.
 De sovraænake svete ũerkve po-
 niæaw,

te prosemo, slive nas!

De kerwanskem kralem in oblast-
nikam mír in rásniqno
spravo dodeliw,

De vsemu kerwanskemu ludstvu mír
in edinost daw,

De nas vse v'svøji svete sluæbe po-
terdaw in ohranaw,

De nawe misle k'nebawkam æelam
povzdigújew,

De vsem nawem dobrotnekam veq-
ne darí dodeliw,

De duwe nawe, in naweh bratov in
dobrotnekov pred veqnam
pogublenem otmew,

De sad zemle daw in obvarzejew,

De vsem vèrnem mertvam veqne
pøkoj dodeliw,

De nas usliwaw,

Sin bøæji!

Jagne bøæje, ktero gréhe svatá odjemlew.
Zanese nam, o Gospod!

Jagne bøæje, itd.

Usluwe nas, o Gospod!

te prosemo, sluwe nas!

Jagne bōæje itd.

Usmile se nas , o Gospod !

Kriste sliwa nas !

Kriste usliwa nas !

Gospod usmile se !

Kriste usmile se !

Gospod usmile se !

Ðue naw itd.

Ÿ. In nas ne pelaj v' skuwnavo :

Ÿ. Temuq réwa nas od hudega. Amen.

(Letenije vsah svetnikov se mola-
jo tudz v' preñésnah in ob vsah ne-
délah , in prazneñah léta, ktere néso
matere bōæje).

MOLÍTVE PO LETENÍJAH.

zapovédane v' preñésnah so tele:

69. P s a l m.

O Bog , kite me otet ,

Gospod , tenz me pomagat.

Krí naj jih prehaja , in osramotenz
naj bodo , ktere me stréæejo po
xivlenz.

Odstopajo naj , in sram jila bodz , kte-
rz me hoæejo hudo.

Obernejo naj se zdajrje osramotena,
ktere pravejo: hahá! hahá!

Vsa pa, ktere tebe iujejo, naj se ve-
sele, in naj od vesela poskakujejo.

Védno naj rekó: hvalen bode Bog!
ktere lubajo tvoje odræene.

Jáz pa sem revew in szromak, o Bog!
hita k' mene.

Moj pomounik, in moj odræenik,
Bog, nekar se ne múde.

Част бодз Богú Оцету, itd.

ʘ. Pomagaj svøjim sluæabnekam,

ʘ. Ke v' te zaupajo, moj Bog!

ʘ. Bode nam Bog, moæen turn.

ʘ. Pred sovraænekam.

ʘ. Naj nas ne premaga sovraænek.

ʘ. In spauji otrok naj se nam ne lo-
tuje wkodevate.

ʘ. Gospod, ne ravnáj z' name po na-
weh gréhéh.

ʘ. In ne povraçúj nam po naweh hu-
dobijah.

ʘ. Molimo za papeæa I.

ʘ. Ohrane ga, Gospod, oæivlaj in po-
sreçúj ga na zemle, in ne dàj ga
v' volo negoveh sovraænekov.

ʘ. Molímo za svøjiga wkofa I.

ʘ. Gospod, ohrane in obvárvaj ga
pred vsam hudem.

- ✠. Molímo za svøjiga 1jesárja I.
 R. Gospod, osreçe ga, in usliwe nas,
 kedar te zan prosemo.
 ✠. Molímo za svøje dobrotneke.
 R. Poverne, Gospod, milostevo zavolo
 svøjiga imena veyno æivlene vsem,
 ktere nam kàj døbrega store.
 ✠. Molimo za verne mertve.
 R. Gospod, dàj jim veune mír in pø-
 koj, in veuna luq jim svéte.
 ✠. Bog jim dàj v' mírè pouívate.
 R. Amen.
 ✠. Molímo za svøje brate, kterih tu-
 kej né.
 R. Dàj døbro svøjim sluæabnekam, ke
 v' te zaupajo, moj Bog!
 ✠. Pøwle jim, o Gospod, pomoq iz
 svetinuja.
 R. In varej jih iz Sijóna.
 ✠. Gospod usliwe mojo molitev.
 R. In moje vpetje naj pride do tebe.

M o l í m o .

O Bog, ke te je lastno usmilvate se
 védno in perzanawate, usliwe nawe
 pohlevne prøwne, de nas in vse
 tvøje sluæabneke, ktere gréhov ve-
 rev veæe, milost tvøje dobrote od-
 veæe.

Usliwe, te prosemo, o Bog, nawo po-
 hlevno molitev, in odpuste nam gré-

he, ke se te jih obtóžemo, da nam dobrotlevo z'odpučenem vred mir dodeli.

Skajé nam, dobrotlave Gospod, svøjo neizrečeno milost, de nas od gréhov odvæew, in od kasen, ktere smo po njih zasluæile, réwew.

Bog, ke te gréh razkale in pokora potolæe, wze se milostewo na prøwne k'tebe kleqejóyega ľudstva, in wíbe svøje jeze, ke smo jih po svøjih gréheh zasluæile, od nas odvarne.

Vsegamogóyne, veqne Bog, usmile se svøjiga sluæabneka I. nawega papæa, in vøde ga po pote veqnega æivlena, de æelí s'tvøjo pomoujo, kar je tebe vweq, in storí z'vso moujó.

O Bog, pastír in vládnik vseh verneh, glej milostewo na svøjiga sluæabneka I. wkofa nawega, ke se ga pastírja I. ηerkve postávil: dodéle mu, de jim bo, qez ktere je postáven, z' besédo, in z' djánem k'dobremu, in takó s'sebe izroçeno qédo vred veqno zveliqane doseæe.

Prošamo te vszagamogóuņe Bog, de tvoj služábnek I. naw ņesar, ke je po tvøji miloste ņesarstva veslo prejel, tude raste v' vseh ņednosteh, de se ænimne olépuan povást gréhov obváraje, in k' tebe, ke se pot, resniņa in æivlene, parjeten pride, in večno æivlene zadobí.

O Bog, od kterega svete æele, dobre misle, in praviņne déla pridejo; dàj svøjim služabnekam tak mír, kterega svét ne more date, de bodo nawe serņa tvøjim zapovédam vdáne, in ņase s' tvøjo pomoujo brez stráha pred sovraņneke mirne in varne.

O Bog, vnemaj nawe serņa z' ognem svøjiga svetega Duhá, de te bomo s' ņistam telesam služile, in z' oņi-ņenem serņam dopádele.

Bog, stvarnek in odræweník vseh verneh; dodéle duham svøjih služábnekov in služabneņi odpuyene vseh gréhov, de milostvo odpuyene, kterega so vsele æeléle, po bogabojeņeh prøwnah doseæejo.

Pride, prošamo, Gospod, naprotz s' svøjim Duham nawemu djanu, in

sprémnej ga s' svōjo sveto pomoujō,
de se vse naše molitve in dēla
vsele iz tebe zaupō, in iz tebe za-
uete, tude v' tebe dokončajo.

Vsegamogoune, veune Bog, ke uez æi-
ve in mertve gospodújew, in se
vseh usmilvaw, ktere iz vere in
dōbreh dēl za svōje spoznaw, pro-
semo te pohlevno, de vse, za kte-
re smo se namēnila molite, naj
bodo we per æivlene, ali pa æe
mertvi, po prōwnah vseh tvōjih
svetníkōv, po dobrote tvōji odpu-
uene vseh svōjih grēhov doseæe-
jo. Po Jezuse Kristuse Gospode
našem, Sine tvōjim, ke s' teboj
æivi in kraluje v' edinosti svetega
Duhá, Bog od vékome do véko-
me. Amen.

Ÿ. Bog, usliwa mōjo molitev.

R. In mōje vpatje pride do tebe.

Ÿ. Vsegamogoune in usmilene Bog nas
usliwa.

R. Amen.

Ÿ. In duwe verneh naj po milosti bo-
æji poqivajo v' miru.

R. Amen.

Druge molitve po letenijah po poldan
ob nedéleh in praznekeh, per nas
navádne :

M O L Í T 2 V

k' svetemu réwnemu telesu.

✽. Krehi se jim 3' nebes dodélah.

℞. Ktere ima vso parjetnost v' seba.

O Bog, ktere se nam v' prequd-
nem zakramente spomín svøjiga ter-
plena zapustil, dàj, te prosèmo, skriv-
nostè tvøjiga presvetega telesa in tvøje
prosvete kervi takó qastite, de sad
svøjiga odrewena védno v' seba qutamo.
Ke 3' Bogam Oqetam in svetem Du-
ham edine Bog æivíw in kralujew od
vékome do vékome, Amen.

M O L Í T 2 V,

de Bog odvarne nadloge in nevárnoste
od nas.

Vsegamogoune, veqne Bog, ne-
bewke Oqe! poglej 3'oumi svøje neiz-

könune miloste naše tereáve, reve in nadloge. Usmile se vseh kristjanov, ker se je za ne tvoj edinorøjen Sin, naš Gospod in Zveliqar Jezus Kristus volno dal gréwnekam v' roke, in tude svøjo drago kri na lése svetega kriæa prelil. Odvérne nam po nem, milostave Ouce, zaslúæene kázne sedane in prihodne nevarnoste, punte, vøjsko, kugo, lákoto, dragíno, bolézne, in æalostne, revne çase.

Razsvétle in potérde v' vsem dóbram duhovske in dexæleske gosposke in oblastnike, de nas práv vladajo, in se resniçno perzadenejo sa vse, kar zamore k' tvoji boæji çaste, k' našemu zveliqanu, in k' miru in sreçe vsega kerwanstva pomagata.

Dodéle nam Bog mirú, pravo edínost v'vere brez vsega razpirtja in razdertja. Preobérne naše serija k' prave pokóre, in k' pravem pobolwanu naše-ga æivlena. Vnemaj v' nas ogen svøje

lubezna. Daj nam goreče æele po vsem, kar je dobro in práv, de te bomo tvøji otroka v' æivlene in v' smerte vweqa in perjetne.

Prósemo tudi, kakor nam sam velíw prosite, o Bog, sa svøje prijátle in sovráenneke, za zdrave in bolne, za vse æalostne in revne kristjáne, za æive in mertve.

Teba boda védno perporoqéno, o Bog, vse nawe djane in nehane, vse nawe délo in opravílo, nawe æivlene, in nawa umrétev. Daj nam tvøjo gnado tukej iméte, in tamkej z' vsama zvélenema doseqa, te v' veqnam vesela in zveliqane hvalite in qastite. To nam, o Gospod, nebewka Dqe, do déle, po Jezuse Kristuse svøjim lubem Sine, Gospode in odrewenike nawem, ktere s' teboj in s' svetem Duham enake Bog æivi in kraluje od vékome do vékome. Amen.

MOLÍTV ZA CESÁRJA.

Bog, várh vseh kralestev, dodéle svojimu služabniku našemu Cesarju I. tvøjo moç, s' ktero se sovražnek premága, spoznátz in çastite, de bo, ker se ga Cesarja postavil, tude v' tvøjim zavétje vsele mogouen. Po Jezuse Kristuse, Gospode našem. Amen.

Zdé se móla pet oçenáwev in çeçeneh Maríj.

N A Ú K 2

za sinóve in hçere.

Spou túj oçeta in mater, de bow dolgo æível, in de te bo dobro na zemle, prave Bog v' çeterte zapoveda. Spou túj jih tedé (in vse svøje vikwa).

- 1) Ne ogovøra jih nekola gerdo, in nespou tlıvo. Ne raznawaj nih slabost, ne nagajaj, ne ukodvaj jim, ne zaneçúj jih. Zakrívaj, kolekor mo-

rew, nih slabóste, in ne sramúj se jih nekole, če so tude revne, ale stara. Imej poterplene ænime, oui so ga tude s' teboj iméle.

2) Bode jim v' vseh reučéh pokóren, kteréh Bog ne prepové. Sluŕaj jih preŕé brez odlóga, ne pregovárjaj, in ne godernáj. Poslúwaj rad in skerbnó nih nauke in svarjene: séj te dõbro hočejo, in bol vadó, kakor tí, kaj je práv ale nè, kaj dõbro ale wkodlívo. Ne déljaj jim neŕ naspróte, neŕ po svõji glave in terme, temuŕ vpraŕaj jih, kaj je tréba storite. Vpraŕaj jih rad za svet.

3) Lube jih. Æele in pervouŕe jim vse dõbro, in polajwaj jim teŕáve, če morew. Déljaj jim vesele, kjer in kedar je moŕe. Pomagaj jim per déle, in stréze jim, če so stáre, nadlóæne, in bolne. Ne govõre od nih nekjer neŕ hudaga. Ne æale jih, in ne déljaj jim britkóste s' samopawnem, napqnem æivlenem.

4) Bode jim zvést; in ne jemle jim skrevèj nobene reŕí, ne dnarjev, ne káj družega: tatvína be bela. Kar potrebújew, prõse. Pomagaj jim raj-

we premožena varovate in ga pomnožite. Várej in déljaj rad.

5) Bratam in sestram bode perjázen in dober; pomagaj jim per déle, in ne krégaj, ne prepiraj se æníma, in ne stóre jim neq æalega.

6) Takó dober in perjazen bode tude pøslam, in drugam per hiw. Ne zanequj, ne gerdoglede jih; ne bode jim zopern, oster in tard. Lej tvøji blíæne so tude pøslé, in bøæji otrøqe, kakor tí. Polajwaj jim, kolekor po pravíqe morew, nih teæek stán.

7) Če pa káj napúnega per dræíne zagledaw, povej starwem, de jih pøsvare. Dolænost je starwem povédate, sejer se ptujih gréhov deleænega storiw. Vender pa vsake ηelo majhne raqí nekár ne práve, de nepotrèbne zdraæbe in jeze ne narediw.

Sreçen je otrøk, ktere svøje starwe in druge vikwe zavolo Bogá védno spowtuje. Bog bo tanemu otrøku svøje oblube ispolnil. —

M O L Í T 2 V

za starwe.

O usmilene Bog, nebeške Oče, prave Oče vseh ljudi, dàj te prosem, mojim lubem starwem, na tém svéte srečo, mír, zdravje in v' vsem njih djane svøjo sveto pomóu in gnado; po tém æivlene pa večno zveličane. Po Jezuse Kristuse Gospoda našem. Amen.

M O L Í T 2 V

za ælahto, znanne, prijatle
in dobrótneke.

O Bog, vír vsega dobraga, in dajavej prave lubezne, ke vææw ljudi z' lubeznejo med seboj; dàj, prosem, moji ælahte, vsem mojim znanjam, prijátlam in dobrotnekam vse, kar potrebujejo na duwe in na telesu. Ohrane me jila, in povérne jim za njih

zvésto lubezen do mene, in za vse
nih menz storjene dobrote, veyno
zivlene. Po Jezuse Kristuse, Gospo-
de nawam. Amen.

M O L Í T 2 V

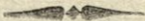
za učenike.

O Bog, veliko veliko dobrega ma
po mojih učenikah deli; daj, te
prosem, de nih nauke vsele rad in
z' veselem posluham, nih opominz-
vana k' svoji sreče in k' svojimu zvelí-
yanu obrnem, jim za nih skerb, per-
zadevane, poterplene, in za nih lube-
zen do mene z' védno pridnostjo in
s' svetem življenem vesele delam, in
se jim vsele hvalčen skajem. Negnaj
nih trud, in dodéle jim po tém živ-
lene veyno zveliyane. Po Jezuse Kri-
stuse, Gospode nawam. Amen.

M O L Í T Ě V

za sovraěneke.

Gospod Jezus Kristus! tí se uřil vse lidí, tude razěalniké in sovraěneke lubite, in se nam sam prelěp zĝled prave lubězne do sovraěnekov dal, ker se za naě na kríěe visejõq svõjiga nebewkega Očeta prõsil, rekoq: **О**че, odpúste jim; prosem te, dàj mojim sovraěnekam, kterem vse razěalene zavolo tebe iz serĝa rad odpustim, in jih lubem, dàj jim vse potrebno, in dobro na světe, odpúste jim nih grěhe, in perpelaj mene in nih svõje otrõke v' večno æivlene, ke æiviw in kralujew z' Bogam Očetam in svetem Duham edíne Bog od vékome do vékome. Amen.

M O L Í T Z V

za lepó vreme.

O vsegamogóuna, nebŕwke **Ŧ**qe, stóre se milostavo perjctne prŕwne nawe, ke poniæno k'tebe zdihújemo, in dodéle nam v'sedane potrebe stanovitno lepó in gorko vreme, in razvesele nawe serŕa z'obilnem sadam zemle, de, ke smo zavolo svŕjih gréhov po pravíŕe tepene, po tvŕji dobrote usmilene doseæemo in obyútemo. Po Jezuse Kristuse Gospode nawem. Amen.

M O L Í T Z V

ob yase suwe.

O Bog, nebŕwke **Ŧ**qe, ke nas svŕje stvarí po svŕji mogoynoste æiw, po svŕji modrosta vládaw, in po svŕji dobrote milostavo ohranew, pohlevno te prosemo, dáj nam potrebnæ dæe in zmŕŕe zemlo z'rosó svŕje ne-

bewke milostz, de homo z' æivotnema
dobrotama razveselena tvøjih nobew-
keh darí loæej in z' veyem zaupanem
æeléle. Po Jezuse Kristuse Gospoda
našem. Amen.

M O L Í T Ě V Ě

ob času vojске.

O Bog, ke vojске potarew, in
sovraæeneke v' te zaupajóqeh z' moqjó
svøje brambe preæenew, pomagaj
svøjim sluæábnkam, ke v' tvøjo mi-
lost kliqejo, de te homo po premaga-
ne sile svøjih sovraæenekov nepreneha-
ma hvalíle in qastíle. Po Jezuse Kri-
stuse Gospoda našem. Amen.

POSEBNE NAÚKE ZA MLADÉNYE.

Čistost in nedolænost.

Čistost in nedolænost ste nar lépwe uédnoste vsah kristjanov, posebno mladéncev. Iz nu izvira pravo ser-
na vesele, sercnost, in perjetno,
mirno æivlene. Pametnem ludém
in Bogú ste vwece in perjetne, in
plačilo ju uaka v' nebesah veliko ve-
liko, in večno.

Nečistost in nesramnost pa ste ostud-
ne Bogú in ludém, in perpravate
nesramneke æe na tém svéte v' sra-
møto, v' nepøkoj, in v' vse mnoge
nesreçe. Nečistneke se uedale bol
pogrezújejo v' pregréhe in v' pogu-
blene, in velikrat také oterpnejo
v' hudobii, de se ne dájo veç po-
bolwate in oteta. Bog jim namreç
svøjo gnado odvzame, in kaj bo we-
lé v' večnosti? —

Nektere se družega ne boje, kakor sra-
møte, ktera iz tanjih gréhov pride.
Per ludéh v' sramøto príte se tedé
varajejo, in skrevéj védno pregréw-
no æive, ter tolekam bol grawe, ker
vedó, kaj délajo.

Mladényc̃e in dekleta! yc̃e hojete tolek-
wen bœ̃ji dar, in tolekwno srœ̃qo,
yc̃istost namreç̃ in nedolœ̃nost vsele
neomádeœ̃vano ohranite, in se pred
ç̃asnem in veç̃nem pogublenem ob-
várevate, ogibajte se nevarnost in
perloœ̃nost, kjer se yc̃istost in ne-
dolœ̃nost rada zgubí. Bœ̃ite od njih,
kakor pred kaço.

Váraj se tedé vsake :

- 1) Praznega postopana; zakaj postopane je vsega hudœ̃ga zaç̃etek. Dé-
laj rad, pridén bode, in tude ob
praznekeh ale káj lépega bere, ale
pa per bogabojeç̃eh ludéh rad bode.
- 2) Váraj se posebno in vsele hudœ̃b-
neh druœ̃eb in nesramneh pajdáwev.
S' takeme se nekole ne paç̃aj, de te
ne zapelajo. Zapelale pa te bodo
gotóvo, yc̃e k' nim grœ̃w. Kdor se
s' smoló igrá, se kmalo vmaœ̃e, pra-
ve sveto pismo.
- 3) Ne verjeme nekole takem, ke pra-
vejo, de to ale to né gréh, dese-
ravno je nesramno. Posluwaj svojo
vést; sej sam lahko véw in spoj-
naw, kaj vtœ̃gne gréh bite, ale né.

Váraj se vsele pãrvega gréha: pãrva gréh pelá beræ v' družega, sramoælivost mine, nedolænost se qedale bol zgubla, in kmalo je vsa zgubléna. Ne rene nekole: » To je »majhna réu"; ale pa: » Le samo »to hom storil, družega pa neq"; ale pa: » Samo zdé, pøtle pa neq »veq". Takó se bow kmalo v' gréh zakopal; in sramoælivost se æe zgubil, qe takó pravew.

4) Ne posluwaj nekole nesramneh pogóvorov, wal in kvant. Tude se várej, de sam kàj tanega ne govoriw, ne pøjew, ne gledaw, kar neqiste misle in æele obudí.

5) Ne bode poæréwan v' jéde in pejáqe. Poæréænost je rada samoglavna, prewerna, neqista. /w

6) Bode sramoælev tude v' obléke, in tude kedar se sam. Misle, qe be se upal to ale to storite vpríqo svøjih starwew, uqenikov, in družeh bogabojeqeh ludí? —

7) Imej zmirej Bogá pred oymí; negóvo oko te povsod vide. Sodna dan, in morebite we prej, bo vse

znano, kakó se živel. Bøæji tem-
pel se — bode svet, imej sam sebe
v' çaste, in ne bode nesramen, tudæ
v' majhneta reèéh nè.

8) Møle rad, in práv iz serija, po-
sebnò v' skuwnave in nevarnoste.
Povzdigne svøje misle k' Bogú: Φ ue
je naw: nas zamore s' svøjo sveto
gnado varevate, in nas vareje. Reje
v' skuwnave: » O kàj pomaga gréh?
» gréh je strup, ke se serjer parje-
ten zdi, pa stráwno morí. »

9) Møde rad k' spovede. V' sveteh za-
kramenteh slabe ÷lovek moç dobi-
va, gréh premagate.

10) Çaste mater bøæjo, in prøse jo,
de gate Bogá prøse, in de çisto
in nedolæno živiw, kakor je ona.
Spomne se tudæ, de te angelne
bøæji videjo. —

M O L Í T Ě V

za čistost in nedólnost.

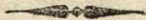
Gospod Jezus Kristus, varh čistoste in ljubitel sramoželivoste, ke se hotel pokazati, kolekan te je čistost dopadljiva, v'prečiste Devine bite spočet: poglej milostavo moje slabost, in daj me meseno porcelene s' tvojo sveto pomoujo krotite, vse nečiste skušnave stanovitno premagavate, in svoje telo s' tvojim strahom napolnite, de te premagavate letéga domárega sovražnika s' čistim telesam služem, in z' očíčenem serham dopadem, ke živim in kralujem z' Bogam Očetam in s' svetem Duham edine Bog od vékome do vékome. Amen.

M O L Í T V

za srečno smert.

O lubezníva, milosteva, in od vékome izvolena devíña mate Jezusova, Maríja, prósemo te zavolo tvøje in tvøjiga lubega Sina Jezusa Kristusa britkoste in grenkoste, ktero sta iméla, tí pod kríæem, on na kríæe; nar bol pa tisto uro, ko se je negova sveta duwa od negovega telesa ločila; próse za nas, de nam k' pomoçe príde, kedar se bodo naše uboge duwe od našega æivota jele loçite, de jih sprejame v' svøje milostave roke, in jim večno zveliqane v' svetem raji dodelí. Perporoçe nas zdé, in našo zádno uro Bogú. Ne zapuste nas, o Maríja!

Vse svete apostel-
ne in evangeliste,
Vse svete učenika } prosíte Bogá
Gospodova, } zan, (zano)!
Vse svete nedolžene
otržena,

S. Štefan, } prošete Bogá zan,
S. Lovrenj, } (zano)!

Vse svete marternike, prosíte
Bogá zan, (zano)!

S. Silvester, }
S. Gregor, } prošete Bogá zan,
S. Avguštín, } (zano)!
S. Hironim, }

Vse svete učoke in spoznevánj, }
prosite Bogá zan, (zano)!

S. Benedikt, } prošete Bogá zan,
S. Frančišek, } (zano)!

Vse svete maníhi in pučávneke,
prosíte Bogá zan, (zano.)!

S. Marija Magdaléna, } prošete Bogá
S. Ležija, } zan, (zano)!

Vse svete devíjke in vdóve, pro-
síte Bogá zan, (zano)!

Vse svetnike in svetnice bōæji,
prosíte Bogá zan, (zamo)!

Bode milostev, zanesz mu, (ji)
o Gospod!

Bode milostev, réwz ga, (jo)
o Gospod!

Bode milostev, réwz ga, (jo)
o Gospod!

Od svøje jezze,

Od nesrečne smerte,

Od peklenske kazne,

Od vsega hudega,

Po svøjim røjstve,

Po svøjim kriæ in terplene,

Po svøji smerte in po svøjim
pokópe,

Po svøjim qastitlevem vsta-
jene,

Po svøjim qudnem vnebo-
hode,

Po miloste svetega Duhá po-
tardnika,

Od dneve sodbz,

réwz ga, (jo) o Gospod!

Mí gréwnake ,
 De mu (ji) zanesew ,
 De mu (ji) gréhe odpu-
 stiŭ ,
 De ga (jo) v' veqno æivle-
 ne perpelaw ,
 Gospod usmile se !
 Kriste usmile se !
 Gospod usmile se !

} te prosemo, slivse nas!

☩ qe naw. Čeŭjena Marija.

M O L Í M O ,

O Bog, zaŭetek in kŕoneŭ vseh
 reŭi, ke se ŭlovéka ŭudno po svoji
 podobe stváril, in ga greŭivŭega we
 ŭudnewe od veŭnega pogublena odré-
 wil, sprejema milostavo duŭo brata
 nawega (sestre nawe), in dàj ji deleæ
 med izvolenema. Po Jezuse Kristuse
 Gospode nawem, Amen.

M A L E B I L E.

Ry. Otmá me od veune smerte, o Bog,
tiste strauna dan, * ko se bosta
nebo in zemla tresla; * ko pride
dew sodet z' ognem svet.

z. Prestrawen wes trepejem, ker pride
sodba, oh, in jezá strawna! ko
se bosta nebo in zemla tresla.

z. Jezé dan bo tiste dan, togote in
nesreče, o veleke in pregrenke
dan! ko pride dew sodet z' ognem
svet.

z. Veune mir jim daj, o Bog! ne-
beka luč jim vsele svete. Otmá
me od veune smerte, o Bog, ti-
ste strauna dan, ko se bosta nebo
in zemla tresla, ko pride dew sodet
z' ognem svet.

Gospod usmile se!

Kriste usmile se!

Gospod usmile se!

Ope naw itd.

✠. In nas ne pelaj v' skuwnavo.

✚. Temuq réwz nas od hudega.

✠. Od peklenskeh vrát.

✚. Dtma, Bog, negovo (neno) duwo.

✠. Dàj ji v' míre poqívatz.

✚. Amen.

✠. Bog usliwz mojo molitev.

✚. In moje vpatje pride do tebe.

✠. Bog bode z' vama.

✚. In s' teboj.

M O L Í M O,

Réwz, prosemo, o Bog, duwo svøjiga slušabneka (slušabneqe) I. de letá svét zapustívuz tebe æiví, in ji, kar je po qlóvéwke slaboste v' æivlenu pregawila, po svøji neskonqne miloste odpustíw. Po Jezuse Kristuse Gospode nawem. Amen.

✠. Veqne mír jim dàj, o Bog!

✚. In nebewka luq jim vsele svéte.

✠. Dáj jim v' míre poqívata!

✚. Amen.

STRAUNŹ DAN.

Straune dan bo dan plačila:
 Zemla bo se v' prah zdrobila —
 Priča David in Sibila.

Grøzen strah bo svét obdájal,
 Kedar bo sodník prihájal,
 K'østre sodbu qløv'k vstájal.

Jela bo trobenta péte,
 Mertvem po grobéh grométe,
 K' sodbu ite jim veléte.

Smart, natóra bo sterméla,
 Kedar bode stvar øæ'véla,
 K' bøæjimu sodniku h'téla.

Bukve bodo parnewene:
 Déla bodeu bral storjene
 Døbre vse in nepoutene.

Bo sodník tadé se vsedel,
 Vse, karkol je ťlov'k naredel,
 Ťéle svét bo tístkrat védel.

Reveæ, kám se ťem podáte?
 Kjé prijátla tam iskáte?
 Komaj dobrem bo obstáte. —

Kral nezmerne vesokóste,
 Réwew svøje brez vrednóste,
 Réwe me ve mojj' slabóste!

Spomne se, o Jezus míle,
 De so záme te moríle!
 Prosem, tíste dan se vsmíle!

Truden høtel se hodíte,
 Záme svøjo krí prelíte:
 Dàj k' zveliqanu to bite.

Dàj te jméte pomouqníka,
 Svøjih ťduw odraweníka,
 Préden víd'mo te sodníka.

De sam krív, to sam spričújem,
 Sam pred sabo se sramújem,
 Pa zanesz, Bog! zdihújem.

Rane gréwnenje zašelil:
 Talovája se zveselil:
 Mene upane dodelil,

Nésam vréden odpučána:
 Vender Bog pomilevána,
 Várej v' ogen me jokána!

† Med ovne me den' ovčíno,
 Réwe zmed kozlón srotíno,
 In poklíče na desníno!

Ko zavéræene preklete
 Pahnel v' ogen bow ujete,
 Dene me takrat med svete.

Slíwaj prøwno, Bog, pohlevno!
 Duwo glej pobíto, revno!
 Skerbe záme stvar nevkrevno!

Dan jokána, polne stráha,
Ko bo qløvek wel iz praha! —

Naj mu nega hudobíje
Milost tvøja, Bog! omíje.

Dàj jim Jezus, naw pastír,
Večne pøkoj ine mír. Amen.

K A Z Á L O.

	Stran
Predgovor - - - - -	1
Jutrane molitve - - - - -	5
Molitev pred délam - - - - -	8
Molitev po déle - - - - -	9
Molitev pred naúkam - - - - -	9
Molitev po naúke - - - - -	10
Molitev na pawe - - - - -	11
Pésam na pawe - - - - -	11
Angelsko ueyene - - - - -	12
Molitev pred jedjó in po jéde -	13
Večerne molitve - - - - -	13
Molitve per svete mawe - - - -	17
Pésam per svete mawe - - - - -	42
Molitev pred pridgo in pred ker- wanskem naúkam - - - - -	50
Molitev po pridge in po kerwan- skem naúke - - - - -	51
Spoved, (naúke in molitve) - -	52

Sveto Obhajilo (naúke in molitve) - - - - -	73
Trí boæje uednosti - - - - -	92
Molitve in premiulevana o prazneñeh léta. V' advente - -	96
Molitve o boæije - - - - -	98
Molitve koneñ léta - - - - -	99
Zahválna pésem - - - - -	101
Veleke téden - - - - -	105
O velike noue, pésem - - - -	108
O binkuteh, pésem - - - - -	111
Svetega réwnaga telesa dan, pésem	114
Pésem per svetem æegne - - -	120
Druga pésem per svetem æegne -	121
O prazneñeh matere boæje, leteníje - - - - -	122
Pésem od æalostne matere boæje -	130
Dan tvøjiga godú - - - - -	133
Molitev k' angelju varhu - - -	134
Molitev k' svøjimu patronu - -	135
O vseh sveteh, leteníje - - -	135
Molitev za Nesárja - - - - -	151
Naúke za sinóve in hycere - - -	151

Molitev za starše - - - - -	154
Molitev za ælahto, znanje, pri- jãtle in dobrótneke - - - -	154
Molitev za učenike - - - - -	155
Molitev za sovrãeneke - - - - -	156
Molitev za lepó vreme - - - - -	157
Molitev ob ÷ase suwe - - - - -	157
Molitev ob ÷ase vøjske - - - - -	158
Posebne naúke za mladénye - -	159
Molitev za ÷istost in nedolænost -	163
Molitev za sreçno smert - - - -	164
Molitev per umirajoçeh - - - -	165
Male bile - - - - -	169
Strawne dan - - - - -	171

POGRÉŠK.

Stran 131 v. 10 namésta
uneta, bèra vneta.

565

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIZNICA

COBISS #

00000320973

